

ANIRAM

LA REVISTA DE L'IES MARINA (LA LLAGOSTA) N° 11

ANIRAM

Revista de l'IES Marina. Núm. 11

Curs 2006-2007

Coordinació, disseny i maquetació de la revista: Imma Cisa.

Equip de redacció: Diana Alvarado, Daniel Gil, Laia Lidón, Miguel Rodríguez, Brendy Sanguino, Alba Benítez, Andrea Busquets, Saray Martínez, Hannah Herbert, Sandra Lobato, Laura Moral, Miriam Requena, Doris Aguilar, Jennifer Astete, Maria Carreras i Raisa Matamoros.

Col·laboradors/es: Ana Catalán, Dani Benegas, Teresa Zuera, Àngels Alié, Esther Valero, Montse Majó, Eduard, Isabel Satrustegui, Carme Ramilo, Elisabeth Herrezuelo, Ana Romero, Jennifer Flores, Soulaf Boulahrouz, Ricard Sebastià, Daniel Gallego, Miguel Herreros, Ana Rosa González, Lucía Gutiérrez i alumnes d'anglès de 2n de Batxillerat.

Disseny de la portada i del díptic de Sant Jordi: Erika Guinó (1r ESO D).

Dibuixants: Marta Ledesma, Wilson Álvaro, José Manuel Muñoz, Gema Ruiz, Gerard Araiz, Dani Pérez, Laura Cabrillana, Emanuel Pasca .

Agraïments: AMPA IES Marina, Ajuntament de la Llagosta, Departaments d'Educació Visual i Plàstica, Llengua Catalana, Llengües Estrangeres, Llengua Castellana, Ciències, Matemàtiques, Educació Física, Socials, Psico-Pedagogia, Seminari de Filosofia, Coordinació Escola-Treball, infermera, equip directiu, càrrecs personals i a tot el professorat i l'alumnat implicat.

Properament s'editarà una versió on line d'**ANIRAM** a la web de l'institut www.xtec.es/centres/a8043656

ANIRAM no es responsabilitza de les opinions expressades pels autors/es en els seus articles.

Generalitat de Catalunya
Departament d'Educació

IES Marina

Estació s/n 08120 La Llagosta

Tel: 93 560 73 31 - Fax : 93 574 25 46

e-mail: a8043656@centres.xtec.es

Equip de redacció

SUMARI		EDITORIAL	
Editorial	2	Les revistes escolars pretenen mostrar el dia a dia de la vida als centres. Els petits i els no tan petits esdeveniments que s'hi viuen; i així, al cap dels anys, quan algú les fullegi hi veurà reflectida la petita història de les escoles. Perquè la història necessita ser escrita i quan això no es fa sempre queda pendent en l'ànim dels qui l'han viscuda o en l'ànim dels seus hereus la necessitat de tancar dignament una porta; per això amb la nostra revista volem contribuir amb un humil gra de sorra a celebrar la recent aprovació de la llei de la memòria històrica, i ho fem tant en la nostra portada com en l'entrevista a una figura que va viure en primera persona un dels episodis més dolorosos de la història europea.	
Entrevista a Neus Català	3	A més de l'homenatge a la memòria històrica, l'edició d'enguany d'ANIRAM gira a l'entorn de la preocupació ecològica sobre el futur del nostre planeta: l'escalfament global de la terra, el desglaç de l'Antàrtida, la sequera ...; i especialment, com ja és costum, a l'entorn de la vida escolar: nous serveis de l'institut per als alumnes, noves tecnologies a l'abast de tothom, noves visites, nous espais, nous reptes ...	
A dream come true	6	Així mateix coneixereu millor alguns dels vostres companys i companyes: esportistes, alumnes de batxillerat, de cicles formatius ... de tot allò que va més enllà del deure que suposa "l'ensenyament obligatori":	
Menjar per aprovar	10	I com ja és habitual deixem la porta oberta a la creativitat i també us presentem la selecció dels primers premis literaris de l'edició de Sant Jordi 2006.	
Estalviem aigua	11	Esperem que gaudireu força de la seva lectura i us animareu a participar-hi en les properes edicions.	
Xerrada Antàrtida	12	<p style="text-align: center;">BONA DIADA DE SANT JORDI 2007!</p> <p style="text-align: right;">Imma Cisa</p>	
Conectando mundos	13		
L'espai de jocs	14		
El Pla d'Acollida	15		
Mediació i conflictes	16		
Els portàtils	17		
Formació Professional	19		
Les taquilles	23		
I a Batxillerat, què?	23		
El servei d'infermeria	25		
Entrevista a Juan Gutiérrez	26		
Viaje a Madrid	27		
Visita a Sitges	27		
Visita de Carme Roca	28		
Théâtre en français	28		
Animals en perill	29		
La Biblioteca de l'IES	30		
Volem l'Escola d'Oficis	31		
"Can Xiquet"	32		
Grupo de teatro IES Marina	32		
Proves Cangur	33		
Viatge a Burkina Fasso	36		
L'esquiada	38		
Coneixem algunes "web"	39		
Trobada esportiva juvenil	41		
Col·laboracions literàries	42		
Clase de lengua	42		
Cantants i futbolistes un dia	46		
My family	48		
Jocs	49		
Passatemps	49		
Qui són?	51		
Concurs literari Sant Jordi 2006	52		

NEUS CATALÀ, UN TESTIMONI VIU DE LA HISTÒRIA

Un testimoni colpidor que ens apropa a l'infern dels camps de concentració

Aquesta entrevista ha estat realitzada a Neus Català, supervivent del camp de concentració de Ravensbrück, on va passar 22 mesos de la seva vida, durant els anys 1943-1945. Ara, als 91 anys, després d'haver estat guardonada recentment amb el premi "Catalana de l'Any", ens dona el seu testimoni.

- **Com us transportaven als camps d'extermini?**

Ens transportaven en vagons de bestiar, sense pa, sense aigua, drets, amuntegats sense poder moure'ns. Només en tres dies de viatge ens van obrir un cop i a cops de bastó ens van fer baixar i ens van donar un bol de sopa i un crostó de pa.

- **Durant aquest viatge, va morir gent?**

Sí, i tant ! Va haver-hi gent que no va poder suportar aquest horror. Pensa que les nostres necessitats les havíem de fer allà mateix. Imagina't l'olor que hi havia.

- **Quan va arribar al camp i va veure aquella fortificació tan gran, què va sentir?**

No la vaig veure perquè era de nit. Ho veia tot negre, només vaig poder distingir coses encara més negres, formes, i que hi havia una torre amb gent vigilant i una llum que anava resseguint tot el camp. Aquesta torre la feien servir per vigilar per si de cas hi havia qualsevol intent de fugida. Automàticament si sortia algú de la barraca era brutalment afusellat.

- **Com era un dia qualsevol al camp? De què treballava?**

Primer, vaig treballar rentant roba al pantà, era horrorós; a l'hivern havíem de trencar els gels per ficar-nos dins del pantà, fins i tot, l'aigua feia mal de tan freda com estava.

Al cap d'un temps, vaig passar a escombrar carrers i blocs, però a causa de la quantitat de gent que van cremar als forns faltava mà d'obra i ens van tenir treballant moltes vegades dia i nit, i penso que és això el que em va salvar: fer el

meu treball bé i estar “sana” per poder treballar. Es va fer tot molt llarg. No ens permetien ni rentar-nos; jo m’amagava un pedreta i al matí em rascava la roba i així treure la brutícia, però era molt difícil treure-la, ja que treballava en aquell temps amb màquines que desprenien petroli i sempre estava empastifada.

- **Va rebre algun càstig dels nazis o S.S.?**

Sí, és clar, tots els dies. Per la mínima cosa que feies ja et pegaven i freqüentment et donaven cops de bastó.

- **Alguna vegada va patir una pallissa molt greu?**

Ah sí! I tant, el 20 d’octubre de 1944, encara me’n recordo perfectament.

- **Per algun motiu en concret?**

No, el que passa és que aquell dia la van prendre amb mi i em van despullar per pegar-me, i em van trobar un lligacames que duia fet amb una gometa que havia trobat per així aguantar-me les mitges per evitar que se’m caiguessin i passar menys fred. Això encara va fer que la pallissa fos més intensa, més dolorosa i més greu. Tot el cos se’m va quedar negre, ple de blaus.

- **Practicaven experiments amb persones al camp de concentració?**

Sí, a mi mateixa no sé què em van fer, però em van retirar la regla. Vaig estar fins als 51 anys sense ella. Pensava que mai no podria arribar a tenir fills.

- **Però, li van posar algun tipus d’injecció?**

Sí, una a la vena, em va fer molta por perquè moltes de les meves companyes a qui també l’hi havien posat, van morir. Però al final vaig tenir sort i vaig sobreviure. El que encara no em crec és que hagi pogut tenir dos fills.

- **Molts llibres expliquen que quan els presos arriben al camp els prenen totes les seves pertinences. A vostè també?**

O sí, sí, i tant i tant. Em van treure tot el que duia i em van rapar els cabells del cap, de les aixelles i de la zona púbica, per evitar paràsits, però que després els teníem igual. Una anècdota és que quan em van rapar els cabells del cap duia la permanent feta i em va fer moltíssima ràbia, fins i tot vaig plorar de la impotència.

Aquests cabells els nazis no els llençaven, sinó que els portaven a fàbriques i els aprofitaven per fer perruques, sobretot apreciaven els cabells negres. També utilitzaven cabells per fabricar matalassos o coixins per a submarins.

- **Em podia explicar en què es basava l’alimentació al camp?**

No hi havia alimentació al

camp. Pel matí, ens donaven un got de cafè que ni tan sols ho era, simplement era aigua negra. Al migdia, teníem un litre de brou per menjar i amb sort quan el beviem al final de tot podies trobar una cullerada de nap o de pela de patata. A la nit, et donaven un tros de pa amb un trosset d'embotit, normalment botifarra, i amb això havíem de passar fins a les 5 del matí des de les 6 de la tarda que ens ho donaven, i el "dinar" ens el donaven a les 12 del migdia. Així que podeu imaginar-vos l'alimentació que rebíem. Els primers dos mesos vaig perdre 20 quilograms.

- **Quins tipus de tortures o càstigs empraven els nazis?**

El que practicaven més era donar cops de bastó, això ho feien cada dia, i es divertien, fins i tot es reien de nosaltres. A mi, amb un d'aquests cops, em van trencar la clavícula. El càstig més comú era les 25 fuetades als malucs: et baixaven els pantalons i et colpejaven o bé amb un fuet o amb un pal de fusta, o fins i tot, amb un pal de fusta amb claus. Tu havies de comptar les vint-i-cinc vegades i si et descomptaves tornaven a començar fins que les acabaves, com més vegades t'equivocaves més gràcia els hi feia i més bé s'ho passaven.

- **Quin tipus d'higiene hi havia al camp?**

Al camp no hi havia cap tipus d'higiene, el pitjor era quan teníem la regla, ho passava realment malament. Amb uns cordills ens aguantàvem els draps. I si els S.S. ens veien amb la regla ens portaven a la infermeria i molts cops hi havia dones que no en sortien; així que havies de mantenir-ho en secret i evitar que et veiessin amb el període.

- **Què és el que més li va impressionar del camp?**

Va ser l'edifici del crematori, sobretot perquè l'oficial de la S.S. que ens va rebre al camp ens va dir: "*entrareu per aquesta porta i sortireu per aquella altra*", referint-se a la xemeneia del crematori; des de llavors que sempre intentava evitar mirar-la i principalment entrar allà dins.

Aquesta entrevista va ser realitzada el mes de novembre de 2006 a la seva casa de Rubí com a part del treball de recerca titulat "Literatura i camps de concentració".

Ana Catalán (2n Batx)

A DREAM COME TRUE

El darrer mes de setembre un grup de 22 alumnes que havien acabat 1r Batxillerat i tres professores van passar quinze dies a Oxford gràcies a la concessió d'una beca Orator i amb l'objectiu de millorar el coneixement de la llengua anglesa. Us presentem en primer lloc un escrit sobre la gestació del projecte i a continuació alguns records i impressions dels/les alumnes participants.

This is the second Orator project I've coordinated. It is worthless to say that if I decided to do this one, it's because I enjoyed the first one very much. It took me four years to work out a new topic and think about the activities we would carry out.

When the students that are now in 2nd Batxillerat started the first year of ESO, I knew that they were a group who I'd like to work with. And I did it!

For the following three years, while I was running through Parc Güell, I went on thinking of what and how we would do.

The first decision I made was about the topic. We would do a project about music. And while I was listening to it, I had the idea of working with the music of the sixties.

Little by little while running, new ideas came through. We could make a historical introduction and that way the students would know something more about those years, when those young people still thought that they could change the world and make it better.

Afterwards it came the idea of making a chorus and singing the songs ourselves. That was the moment to speak to Isabel, the music teacher, because if the students had to rely on me to sing, the scholarship would be lost before starting.

Once I persuaded Isabel, I went on thinking and I decided we would sing in four languages. The four languages that are taught in our school. So, we not only had to choose popular songs in English but also in French, Spanish and Catalan. Furthermore, they had to belong to the different musical tendencies of those years. Therefore I started to listen to rock 'n' roll which is the music I like the most, as well as to pop, folk and protest song, a new way of music that young people used to claim what they thought it was fair and to protest against the unfair.

And now the most difficult had to be done. We had to choose the songs and there were thousands of them.

While thinking and choosing we thought that we had to write a brief history of music and we had the idea of making it as a web page. It would be funnier and shorter. The truth is that the result is surprisingly fantastic and it's been a work very well done by Judith and Sergi.

And at last the songs were chosen. It was everybody's job. And I really think they are a good summary of what music had represented during those years.

And then, the real work started. We rehearsed the songs, looked for the biographies of singers and bands, studied the different musical figures and styles of the songs, and made a literary comment of the poems.

And then it was time to put all this together and make a project to present. We have to confess that we had an invaluable help when it came to recording and editing the

videotapes, which were presented one in March 2006 and the other with the rest of the project.

But everything was done. And we got the scholarship. And we went to England. And during a fortnight we lived in Oxford as if we were really English. And we visited a lot of things, and made new friends, and had new experiences and above all, a wonderful and unforgettable time. And I am proud of being part of it.

Teresa Zueras

This summer, in September, I travelled to England with my school mates and teacher. We stayed in Oxford but we went to Liverpool and London too. In Oxford we studied English every day except on Friday, Saturday and Sunday. We learnt a lot. In Oxford we stayed with English families. My English family and Andrea's family were very good but the food wasn't! We were in England for fifteen days.

I think that our experience was very nice and very funny.

Sandra Pequerul

This was a fantastic experience that I'll never forget. In Oxford we had lessons in the morning and in the afternoon we went to different places like London or Liverpool. For example in London we visited the parks and different museums like the Art Gallery or British museum and in Liverpool we visited The Beatles museum and the houses of John Lennon and Paul McCartney. We did a lot of things in this trip and I think that everyone will remember it. I would like to go there again but I will wait because I am still 16.

Marta Molina

My holidays really started when I travelled to London on the 3rd of September. I was there for two weeks only, but it was an experience that I will never forget.

I travelled there with 21 students. There were people who I didn't know but after those days we became friends. The food was horrible! I lived with my friend Ana, and our family was very nice. But if I have to tell you the truth, they were untidy and we talked with them sometimes, but not a lot. But I have an anecdote that I would like to explain to you. When we arrived at the airport our teacher said to me that if I didn't like any meal I should say it to the family. I asked to her how I could tell them that I didn't like beans, and she said that to me. When my friend and me arrived at our family's house our dinner was on the table and there was a big dish of beans! Our first English dinner and it was beans!

However, going to England with the school was an experience that I won't have ever again.

Patricia González

On September 3rd I went with my friends and my teachers to the United Kingdom and it was perfect. We enjoyed the travel very much. I lived in Oxford -in Blackbird Leys- with my friend Anna. We stayed with the Fisher family and they were the best family. We went to the school of English from Monday to Thursday, from 9 o'clock to 13.30h. We met a lot of people from different countries in the school. We visited

the Buckingham Palace, a lot of museums, Stonehenge, Portobello, the Big Ben, the Parliament, we went ice-skating and we went a full day to Liverpool to visit the Beatle's Museum and the places where John Lennon and Paul McCartney were born. I loved all the places where we went. We arrived in Barcelona on 17th of September and it was very sad, we missed all the things we had done together. It was the best travel of my life.

Melania Beltrán

Last September twenty- two of us went to Oxford and we spent a lovely time in this city. We stayed there for 15 days and we visited a lot of museums and monuments.

In the morning we went to school, but only from Mondays to Fridays. We had lunch at 1 o'clock and dinner at 6 o'clock. Then we usually visited other cities (like London) or museums. One day we went skating and it was so funny!

But, for me, the worst thing was the food. It was horrible!!! And the family never ate with us (Ana and me). And another bad thing (or things) were the mosquitoes! They were very big and they had very long legs!! The spiders were very big as well.

Despite mosquitoes, I think that this has been a very good experience.

Loli Collado

My holidays! On my holidays, I went to Oxford for two weeks, from the 3rd to the 17th of September. I lived in a town called Blackbird Leys with the Lestrade family and my classmate. The house was big. There were a lot of mosquitoes. I went to school in Oxford and I took the bus every day. One day, we saw Mamma Mia's musical. It was very beautiful!!!!!!! I visited a lot of places such as the National Gallery and the British Museum in London. In the airport in Barcelona, I and my friends cried because we didn't want to go home. This travel was perfect and unique!!!!

Rocío Manzano

In September I went to Oxford with twenty-one friends and three teachers. We stayed there for two weeks. We visited London, Liverpool, Salisbury...

On the first day, when I arrived, my host family hadn't come to pick us up and when I went to their home, it was very dirty! There were a lot of problems and the next day, my friend and I changed the host family and the new one was perfect! I spent two very wonderful weeks and I will never forget this experience!!!

Laura Arcos

In September, my friends and I went to England on a scholarship. We were very excited because this travel meant it was going to be the first and probably the last time that we would be together as a class and as a group. Those two weeks were very special because there were both good and bad moments. We were excited and also sad. The first days were very difficult for me because I had to adapt to the new foreign culture –the food, the time, the weather...- but later, everything was OK. My partner and I had to change family because the house was frightful. It was really painful but maybe I have learned to value things that I didn't value.

Raquel Vélez

As we were given a grant, we left from Barcelona to London last 3rd of September. After a lot of hours, we arrived in Oxford and our host father was waiting for us.

Although he was a strange man, Sandra and I were excited. But when we arrived home and we were staying in the room I couldn't help crying. It wasn't the same house that I had had last summer. It was very little and the host family was really messy.

The class was small with people from different nationalities. We studied four hours in the morning everyday, and then we had free time. To tell you the truth, I learnt a lot.

We also did a lot of activities: we visited London five days, with its museums, we also visited John Lennon's and Paul Mc Cartney's house, Stonehenge, Salesbury, a lot of colleges, etc.

Well, I think it was a fantastic experience that I will never be able to forget!!!

Andrea Guinó

We went to England the 3rd of September and we arrived in Spain the 17th of the same month, so we stayed there for a fortnight. I lived with a black family called Fontaine and my companion Marta. We travelled a lot, so we didn't often see them, but they were very kind to us and very interested in us.

When we went to London we visited a lot of museums, beautiful and important buildings, etc. Some of them were very interesting; others were boring, however we always had a good time.

We watched the musical Mama mia as well. It was fantastic! In Oxford we went to school during three hours every day and then, if we didn't have anything to do, we went shopping. The "problem" was the food. It was very different from our food and it's difficult to get used to it.

Although I didn't like the food, I would like to return to Oxford!

Andrea Mirats

MENJAR BÉ PER APROVAR

DES DEL DEPARTAMENT DE CIÈNCIES NATURALS, UNS CONSELLS NUTRICIONALS A TENIR EN COMPTE PER APROVAR ELS EXÀMENS

La nostra salut depèn dels hàbits de vida que duem. S'ha de dur: dieta sana i variada; això vol dir que els aliments ens han de proporcionar tots els nutrients que el nostre cos necessita i amb les quantitats adequades. Hem de menjar una mica de tot.

PERÒ EN ÈPOCA D'EXÀMENS HI HA UNA SÈRIE D'ALIMENTS QUE T'AJUDARAN A SUPERAR-LOS AMB ÈXIT:

FRUITA

La teva memòria millorarà gràcies als sucres i a les vitamines que aporta la fruita, especialment els cítrics (taronges, llimones...)

MARISC

Els seus minerals fan que els elements reguladors del cervell funcionin a la perfecció. S'inclouen els mol·luscs i crustacis.

VERDURES

Verdures com les bledes o la col, per exemple, contenen sals minerals que t'ajudaran a mantenir un alt nivell de concentració.

LLEGUMS

Les proteïnes i el ferro que aporten les llegums, especialment lleties, nodriran els elements que regulen les funcions del teu cervell.

LÀCTICS

Els làctics incrementen el teu rendiment per l'alta quantitat de calci i vitamines que hi trobem.

PEIX BLAU

El peix blau és una font molt rica en fòsfor, iode i diverses vitamines que milloren l'agudesia visual, la memòria i l'aprenentatge.

FRUITS SECS

T'aportaran energia extra i t'ajudaran a lluitar contra les "llacunes mentals". Són especialment recomanables les avellanes.

XOCOLATA

Si manges xocolata, tindràs energia extra en poc temps i augmentarà el teu estat de vitalitat, millorant així la capacitat de concentració.

I A MÉS...

- El pa, l'arròs i els cereals proporcionen glucosa, que és el principal nutrient de les neurones
- Cafè i sucre amb moderació, perquè en excés poden produir l'efecte contrari al desitjat.
- No fer altres activitats mentre menges.
- Els complexos de vitamines no tenen efecte a curt termini.
- La nicotina en grans proporcions pot alterar la capacitat de memorització.
- L'alcohol és tòxic pel fetge i sistema nerviós provocant disminució de reflexos i alenteix l'activitat de l'organisme.

SI HAS SEGUIT AQUESTS CONSELLS I NO APROVES... ESTUDIA!!!

Departament de Ciències Naturals

ESTALVIEM AIGUA

L'aigua és un element essencial per a la vida i els humans l'estem contaminant amb els nostres productes que fan que l'aigua s'embruti i no la puguem utilitzar per coses més importants, ja que és un recurs limitat.

La Generalitat de Catalunya ha dit que per estalviar aigua no farà servir aigua potable en les fonts ornamentals de pobles i ciutats i que per rentar la roba, els regadius i coses així no es farà servir l'aigua potable.

A més, com que aquest any ha plogut molt poc i per tal de tranquil·litzar la població, ens informa que hi ha reserves fins al setembre.

Tot i així hi ha un seguit de consells que podem fer per estalviar aigua:

- No posar la rentadora i el rentavaixelles fins que estiguin plens.
- Dutar-nos en lloc d'omplir la banyera.
- Quan rentem els plats a mà, ens rentem les dents o ens ensabonem les mans, tenir l'aixeta tancada.
- Tancar bé les aixetes perquè no gotegin.
- Regar el jardí o les plantes de bon matí o al vespre per reduir evaporació de l'aigua.

L'aigua és un bé escàs i molt limitat, no la podem malgastar.

Les fàbriques llencen les seves brutícies als rius, llacs, etc. i tot això va a parar sovint al mar, per tant és la nostra obligació no embrutar l'aigua més del que està i posar més de la nostra part.

L'ajuntament de la Llagosta també s'ha preocupat d'aquesta qüestió i ha endegat una campanya amb l'objectiu que la gent estalviï aigua. Per això ha repartit uns filtres que es col·loquen a les aixetes i limiten el cabdal d'aigua que en surt.

Tots podem posar el nostre granet de sorra per tal que els recursos naturals de què disposem, entre ells l'aigua, siguin òptimament aprofitats.

Hanna Herbert i Laura Moral (2n ESO)

XERRADA TALLER SOBRE L'ANTÀRTIDA

El darrer dia 24 de novembre de 2006, el Dr. Josep Maria Gili ens va fer una visita al nostre institut, per fer una xerrada sobre l'ecosistema de l'Antàrtida i poder oferir-nos més informació que ens serviria per tenir més coneixements per al nostre tema del treball de recerca.

La xerrada es va fer per als alumnes de 1r i 2n de Batxillerat científic al laboratori de Biologia, i encara que era una xerrada obligatòria, tothom estava molt interessat en el tema.

A l'inici, ens va explicar les dades bàsiques del continent i com funcionava l'ecosistema en general. Després d'haver explicat el seu funcionament, va aprofundir més en el tema del krill i del fitoplàncton, les seves característiques més singulars i la seva importància a l'ecosistema dins la xarxa tròfica.

Fig.1 Tots al laboratori de Biologia de l'IES Marina

Quan va concloure tota la informació del krill, ens va explicar les expedicions que es feien a l'Antàrtida, ja que ell té experiència en expedicions al continent antàrtic. Ens va informar dels objectius d'aquest viatge, en general fan controls del funcionament global de l'ecosistema i obtenen fotografies. Un altre objectiu és obtenir trossos de gel antàrtic i amb aquests trossos es poden fer experiments, com és en el nostre cas, per poder observar tots els diferents tipus de microorganismes que es troben dins del gel marí.

També, gràcies a aquesta xerrada, vam poder observar a ull nu unes quantes espècies diferents de l'ecosistema marí i concretament del bentos, ja que el Dr. Josep Maria Gili ens va portar mostres perquè les poguéssim observar de prop. Aquestes mostres es trobaven dins de pots amb alcohol per poder preservar-les intactes. Una altra mostra que ens va cridar l'atenció, van ser unes càpsules fetes amb krill marí. Aquestes càpsules eren olis derivats del krill que contenen vitamines i Omega 3 que són favorables per al nostre organisme.

Gràcies al tros de gel marí que ens va portar, ens va poder fer una petita demostració de les moltes espècies diferents de microorganismes que vivien en un tros petit de gel. Va agafar una petita mostra i la va desfer, després la va col·locar al porta-objectes per poder observar-lo al microscopi òptic i gràcies a un programa de l'ordinador la vam poder observar tota la classe.

Aquest tros de gel que va portar ens el va cedir per poder fer les investigacions del nostre treball de recerca, fent un seguit de pràctiques per aprofundir més en el coneixement de les espècies del gel, fent-ho amb més calma en el laboratori.

Fig.2 Dr. Josep Maria Gili tallant el gel marí

Fig.3 Fragment de gel antàrtic

Ana Romero i Elisabeth Herrezuelo (2n Batx.)

CONECTANDO MUNDOS.ORG

Durant les últimes setmanes d'aquest segon trimestre, el grup de 1r d'ESO A, ha participat en una activitat telemàtica proposada per Intermón Oxfam, ONG molt coneguda per la seva tasca en projectes i desenvolupament de països menys afavorits. Dintre de l'àrea d'educació, organitzen ja fa un temps aquesta activitat que consisteix a treballar un tema en comunicació amb altres instituts. En concret hem participat amb uns 7-8 instituts de la resta d'Espanya i un d'Itàlia. L'activitat ha consistit en un treball en grups, quatre grups i cadascun s'ha encarregat de llegir i analitzar un conflicte que tenia relació amb l'aigua com a recurs. Han proposat mesures per solucionar o paliar el conflicte i de totes les proposades pels diferents instituts, al final es voten dues mesures per conflicte.

Tot i que els alumnes els costa treballar en grup, jo penso que hem de continuar proposant activitats que estimulin aquesta forma de aprendre i que a més coneguin altres realitats i descobreixen com analitzar un conflicte. Espero que els alumnes i les alumnes n'hagin tret una mica de profit.

Àngels Aliè
Departament de Ciències

L'ESPAI DE JOCS

Un nou espai lúdic disponible per a tots

Des de meitat del curs passat existeix un nou espai que ens permet jugar, conèixer i passar-ho bé a l'hora del pati. Cada dia –excepte divendres– a l'hora del pati (d'11 fins

a 2/4 de 12, excepte els dimecres de 10 a 2/4 d'11) s'obren les portes de l'Àgora (la sala més gran de l'institut) per acollir tots aquells i aquelles que tenen ganes de passar una bona estona.

L'únic requisit que es demana als usuaris d'aquest espai per poder-hi entrar és mostrar el seu carnet de joc i poden anar-hi qualsevol dia de la setmana que sigui obert.

La Cristina, amb l'ajuda dels monitors i monitores, en són els

encarregats. Hi ha aproximadament una trentena de jocs de taula a l'abast dels usuaris d'aquest espai, especialment els alumnes de primer fins a tercer d'ESO. Els alumnes de 4t que hi volen participar fan de monitors/es. Depenent dels jocs, es pot jugar en grups des de dos participants fins a deu o dotze. Els jocs no poden sortir de l'Àgora.

La Cristina ens informa que sol haver-hi una mitjana de seixanta alumnes per sessió (si el nombre d'alumnes excedeix els seixanta o setanta es tanquen les portes i no es deixa entrar ningú més) i que, si es té cura de no embrutar l'espai, permet que es mengi l'esmorzar a l'hora de jugar.

En el moment en què algun alumne no ha respectat l'espai ni les normes de convivència ha estat necessari expulsar-lo de la sala.

Els alumnes de quart que fan de monitors gaudeixen d'aquesta tasca. Actualment n'hi ha uns vuit. Ens expliquen que la seva feina consisteix a controlar l'accés a l'espai, proporcionar i fer el préstec dels jocs, col·laborar-hi quan és necessari i a evitar les discussions i les baralles. No cobren res per ajudar, és una activitat voluntària.

Habitualment els monitors i la coordinadora es reuneixen els divendres per tal de fer la valoració del funcionament de l'activitat i de l'espai.

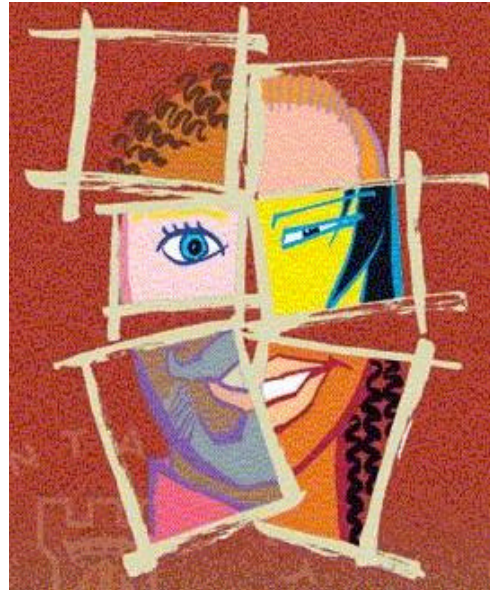
Els alumnes usuaris de la sala de jocs ens comenten que hi van perquè els agrada jugar amb els seus amics, encara que no sempre hi van amb els mateixos, de manera que aquest espai els permet fer-ne de nous. Així mateix ens diuen que els jocs que tenen més èxit són l'Uno i els escacs i que la Cristina, la responsable de la sala de jocs, és molt divertida i amable.

Diana Alvarado, Brendy Sanguino i Doris Aguilar (2n ESO)

EL PLA D'ACOLLIDA

Perquè els qui arriben nous comencin bé...

Durant aquest curs 2006-2007 hem posat en marxa el Pla d'Acollida, un protocol que indica, pas a pas, com acollim qualsevol alumne (o alumna, no cal dir-ho) que arribi nou al nostre institut al llarg del curs – tant si ve de fora com de dintre de Catalunya–. El Pla està fet amb la intenció que comencin l'institut de la millor manera possible; no oblidem que per a ells és una situació difícil, i a tots ens passa que la primera impressió que rebem d'un lloc és molt important; a més, segur que ens hi integrem més bé si som ben rebuts... Per tant, intentem que el nou alumne i la seva família puguin resoldre tots els dubtes i els neguits que tinguin.

Aquests són, en síntesi, els passos que marca el Pla d'Acollida:

- la primera vegada que l'alumne entra a l'institut parla amb les secretàries i amb algun membre de l'equip directiu, que recull les seves dades personals i acadèmiques i li explica, si prové d'un altre país, com funciona el nostre sistema educatiu,
- l'alumne acudeix a l'institut el següent divendres per fer unes proves de llengües i de matemàtiques que ens permetin als professors apreciar el seu nivell de coneixements i assignar-lo al grup que li sigui més adequat,
- dimecres següent la integradora social i, si és possible, un jove guia ensenyen l'institut al nou alumne. També se li diu a quin grup anirà i se li presenta el qui serà el seu tutor,
- dos dies més tard l'alumne s'incorpora al seu grup-classe durant la tutoria, moment en què coneix els seus nous companys, se li dóna el seu horari (que sovint inclou hores de català, castellà, matemàtiques i/o anglès a l'Aula d'Acollida) i... així comença la seva nova vida a l'IES Marina.

Al llarg d'aquest curs hem acollit d'aquesta manera 5 alumnes sud-americans, 2 romanesos, 3 catalans que venien d'un altre centre i 1 marroquí, i sembla que el Pla ha funcionat força bé.

Comptem amb tots vosaltres per ajudar en aquesta acollida (segur que si mai heu de canviar de lloc de residència, d'institut, de lloc de treball... us agradaria ser ben rebuts!) i fer que a tots aquests nous companys els sigui més fàcil el seu nou camí.

Isabel Satrústegui.
Coordinadora del Pla d'Acollida.

TINC UN PROBLEMA. PARLEM?

La mediació com a primer pas per a resoldre un conflicte

Si creus més en la mediació que en el càstig ... Si desitges donar una resposta creativa als conflictes ... Si t'interessa potenciar les teves competències socials ... Si t'atreveixes a afrontar amb optimisme les dificultats ... Si la injustícia no t'és indiferent ... Si t'agradaria solucionar els problemes amb els teus amics i no saps com ...

TRIA LA MEDIACIÓ!

La mediació escolar és una manera de resoldre els problemes nosaltres mateixos parlant i fent pactes; és una trobada en què la persona mediadora actua perquè els protagonistes del conflicte puguin buscar conjuntament una solució. La mediació té com a característiques principals: la voluntarietat, la confidencialitat i la llibertat de presa de decisions.

El servei de mediació es posa en funcionament per la necessitat de resoldre els conflictes de forma pacífica i per ajudar, així com per mantenir un bon clima de convivència i treball en el centre. Els mediadors i les mediadores no jutgen ni castiguen; donen consells.

No tots els conflictes són mediables; això significa que si una de les persones necessita ajut terapèutic o el conflicte constitueix delictes, l'equip mediador valorarà altres vies per tractar-lo com correspon.

Primer, quan dues persones tenen un conflicte se'ls dóna l'opció de fer una trobada (les persones en conflicte es troben cara a cara en presència d'una persona mediadora que crea les condicions per al diàleg). En el cas que les persones en conflicte acceptin, hauran de parlar amb la coordinadora d'aquest servei (l'Angelina Serra) i se'ls indicarà el dia en què ells han de venir per fer la trobada. Un cop arribat aquest dia, els dos protagonistes aniran a una sala preparada per començar la mediació. Tot allò que es diu en el programa de mediació és totalment confidencial, no es dirà res fora de la sala. En primer lloc parlem, per torns, i deixem que els protagonistes expliquin què ha passat, sempre amb educació. Un cop explicat el problema, tots perfilem la situació i valorem quins aspectes en volem modificar, després fem propostes per resoldre el conflicte. Quan tenim clares les propostes que volem i podem utilitzar, es fa un acord equitatiu, senzill de dur a la pràctica i concret, de manera que les actuacions futures quedin ben clares. Ningú no obliga els participants a posar en pràctica l'acord pres. L'últim pas és fer un seguiment. Al cap d'una o dues setmanes, els protagonistes

hauran de tornar a parlar amb els mediadors/es per saber com va la relació i si l'acord s'ha complert i el problema està resolt. Si tot està aclarit, no es farà cap mediació més, es signarà un paper on quedarà arxivat tot el procés; però si el conflicte no s'ha resolt es provarà de tornar a fer-ne una altra mediació per aclarir les coses i intentar solucionar-ho.

TRIA LA MEDIACIÓ!

POT SER UN BON COMENÇAMENT ...

Jennifer Flores i Soulaf Boulahrouz (4t ESO)

ELS PORTÀTILS

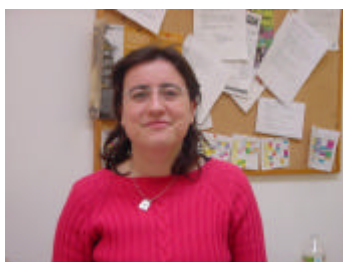
Des de fa alguns cursos el nostre institut ja utilitza de manera habitual les noves tecnologies a les aules

Els portàtils que pertanyen al projecte RED.ES (05/06) ja fa un any que s'utilitzen a les aules dels alumnes de 1r d'ESO. Disposem de 15 portàtils per fer-los servir amb la meitat de la classe. També està disposat d'aquesta manera perquè com la classe només la controla un professor, pugui donar a l'abast i els alumnes no facin malbé els portàtils o coses que no haurien de fer.

Els utilitzen per consultar informació suplementària a les matèries com matemàtiques, ciències socials, ciències naturals, anglès, etc. A cada aula hi ha quinze ordinadors tancats en un armari amb clau. També totes les classes de primer disposen de projectors que projecten allò que l'ordinador principal (el del professor) està fent; així, és una gran comoditat per als alumnes veure com es fa o com ho han de fer. Hem parlat amb la Mª Àngels i el Pedro, de ciències i matemàtiques respectivament, i amb la Mercè, de llengües estrangeres. Uns els van utilitzar a 3r i a 1r d'ESO, i d'altres que els utilitzaran aquest any amb 2n d'ESO i 2n de Batxillerat. Tots coincideixen en que el major problema és la connexió a internet. Sobretot es va treballar amb l'XTEC i amb els exercicis interactius de les editorials dels llibres, com *Macmillan*.

ENTREVISTES

Parlem amb...

LA MERCÈ (professora d'anglès):

P: Vas utilitzar els portàtils l'any passat, o els utilitzaràs aquest any?

R: Sí, aquest any els utilitzaré en un blog d'anglès amb 2n de Batxillerat i amb 2n de l'ESO, amb la pàg. de Macmillan (Llibre d'anglès de 2n).

LA Mª ÀNGELS (professora de ciències naturals):

P: Vas utilitzar els ordinadors del projecte RED.ES?

R: Sí, els vaig utilitzar amb 3r de l'ESO, fent activitats del cos humà Malauradament, algun cop no anava la connexió a internet.

EL PEDRO (professor de matemàtiques) :

P: Vas utilitzar l'any passat a les teves classes els portàtils?

R: Sí, vaig treballar amb 1r d'ESO amb la pàg. XTEC i vam fer exercicis interactius de matemàtiques. Vam perdre alguna classe perquè no anava internet.

Nosaltres, l'any passat estàvem cursant primer de l'ESO, per tant, vam poder ser els primers a provar els portàtils. Els portàtils els fèiem servir a classes partides i es treballava molt bé. Encara que nosaltres (1r C) només els vam fer servir a matemàtiques. Els alumnes no van fer cap gran destrossa amb els portàtils. Hem preguntat a alguns dels alumnes que van fer primer el curs passat, i en general a quasi tothom els hi ha agradat, excepte una minoria que no els hi ha fet molta gràcia perquè només els van fer servir en una matèria i també pel problema del robatori.

Recordeu? Un cap de setmana del curs passat 05-06, va passar una desgràcia: ens van robar alguns portàtils. L'únic que se sap és que van pujar per la part de dalt del claustre per poder accedir a la torre aire. Van trencar un totxo, amb la intenció de fer la mínima mida per poder treure els portàtils per aquella obertura que havien fet. Amb alguna mena d'estri van fondre l'obertura o per on s'obria l'armari amb clau i van començar a agafar els portàtils. Quan va arribar la policia, els delinqüents ja havien marxat i no havien deixat ni rastre.

S'ha dubtat una mica sobre qui ho podria haver fet. Sabem que les persones que ho van fer, s'ho portaven molt pensat i anaven amb els estris adequats. I una altra cosa que sabem és que ho va fer des de l'exterior. Llavors, la conclusió a què hem arribat es que eren "professionals".

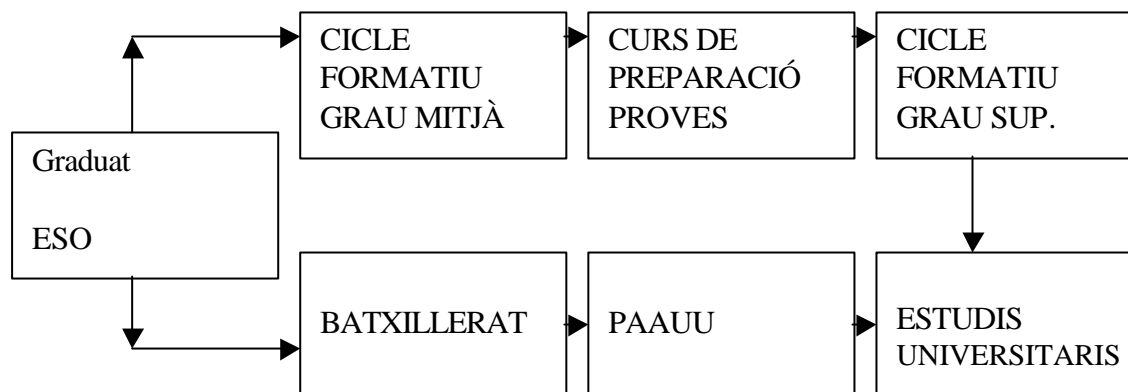
Afortunadament hem de dir que a hores d'ara els diners de l'assegurança han permès reposar aquest material. També hem d'afegir que s'han establert mesures complementàries de seguretat del material.

Alba Benítez i Andrea Busquets (2n ESO)

APUNTA'T A LA FORMACIÓ PROFESSIONAL

La formació professional és una bona opció perquè puguis *dissenyar-te un futur professional amb una formació contínua*, que et pot permetre treballar i accedir a estudis superiors universitaris.

Finalitzat el quart de l'ESO i tenint el títol de graduat, pots accedir a cursar un cicle formatiu de grau mitjà de les diferents famílies que es cursen, la decisió de la família dependrà dels interessos personals i capacitats pròpies.

A L'IES MARINA fem les famílies de:

- **ADMINISTRACIÓ**

- **Gestió Administrativa (Grau Mitjà)**

Tècnic en gestió administrativa. Grau mitjà
1300 hores (1 curs acadèmic)

De què treballaràs?

Auxiliar administratiu.

Auxiliar de documentació i arxiu.

On treballaràs?

En les oficines de tot tipus d'empreses (petites i mitjanes empreses, bancs privats i públics, assegurances, etc.), administració pública, etc.

- **Administració i Finances (Grau Superior)**

Tècnic Superior en Administració i Finances. Grau superior.
2000 hores (2 cursos acadèmics)

De què treballaràs?

Administratiu d'oficina, comercial i personal.

Administratiu comptable.

Responsable de tresoreria, pagament, cartera de valors, etc.

Agent comercial, d'assegurances, bancs, etc.

Gestor administratiu.

On treballaràs?

En tot tipus d'empreses (grans, petites i mitjanes), bancs, corredories d'assegurances, despatxos professionals, i també en l'Administració pública.

- **ELECTRÒNICA**

- **Equips electrònics de consum**

Tècnic en Equips electrònics de consum. Grau mitjà
2000 hores. (2 cursos acadèmics)

De què treballaràs?

Tècnic reparador d'equips de so i HI-FI, receptors de ràdio, TV i equips semblants.

Tècnic en instal·lacions de so.

Operari antenista de ràdio i TV.

Instal·lador i reparador d'equips telefònics i telemàtics.

Reparador d'electrodomèstics.

Reparador, ajustador d'ordinadors i equips auxiliars.

On treballaràs?

En empreses que tinguin per activitat la reparació d'equips de so, televisió i vídeo, electrodomèstics, equips microinformàtics, execució i manteniment d'instal·lacions de telefonia i instal·lacions d'antenes de TV.

- **Desenvolupament de productes electrònics**

Tècnic superior en Desenvolupament de productes electrònics. Grau superior
2000 hores. (2 cursos acadèmics)

De què treballaràs?

Tècnic en definició, anàlisi i desenvolupament de productes electrònics.

Projectista electrònic.

Tècnic en prototips electrònics, control de qualitat en productes electrònics i de laboratori per al manteniment d'equips electrònics industrials.

On treballaràs?

En empreses que tinguin per activitat la fabricació de targetes i equips electrònics, el disseny i la fabricació de circuits impresos, disseny i construcció de petits productes electrònics fets a mida, i manteniment d'equips electrònics.

Finalitzat el cicle formatiu de grau mitjà, es pot cursar el curs de preparació a les proves d'accés d'un grau superior de la mateixa família, la qual cosa et permetrà cursar el grau superior.

L'IES MARINA començarà a impartir aquest curs el proper any (2007-08).

Aquest curs et permetrà accedir al cicle formatiu de grau superior, en la mateixa situació que un alumne que finalitzi el batxillerat. L'acreditació d'un cicle formatiu de grau superior t'obre les portes per cursar les carreres universitàries afins al cicle cursat.

Les diferents universitats reconeixen la formació cursada durant el cicle de tal manera que en matricular-te obtindràs una convalidació equivalent a un 20 o 30 % del total de crèdits corresponents a la carrera universitària.

El crèdit de Formació en centres de treball, que és obligatori cursar en qualsevol cicle formatiu, et permetrà accedir al món del treball, fer currículum i obtenir experiència professional dels estudis que fas.

Són les Cambres de Comerç i els col·lectius empresarials, les que valoren molt positivament la tasca realitzada pels alumnes que finalitzen la formació professional i opinen que:

“La consolidació de les practiques dels alumnes en el centres de treball normalitza una de les situacions més fonamentals del procés d’aprenentatge i permet a les empreses ser actives en aquest procés, i és un dels elements d’aproximació de l’escola i de l’empresa més potents dels que disposem actualment”

INSERCIÓ LABORAL

La totalitat dels alumnes de cicles formatius de grau superior aconseguixen feina en finalitzar els estudis, sinó és abans, mitjançant la Formació en Centres de Treball; aquest percentatge és inferior en els graus mitjans. Aquests números indiquen la importància de continuar la formació en els cicles superiors.

Pensa que la formació és un element clau per a una Catalunya competitiva i que totes les persones que viuen i treballen a Catalunya han de tenir la millor formació possible. ***La gran riquesa del nostre país són les persones***, les quals han d’estar ben preparades per treballar a la micro, petita i mitjana empresa.

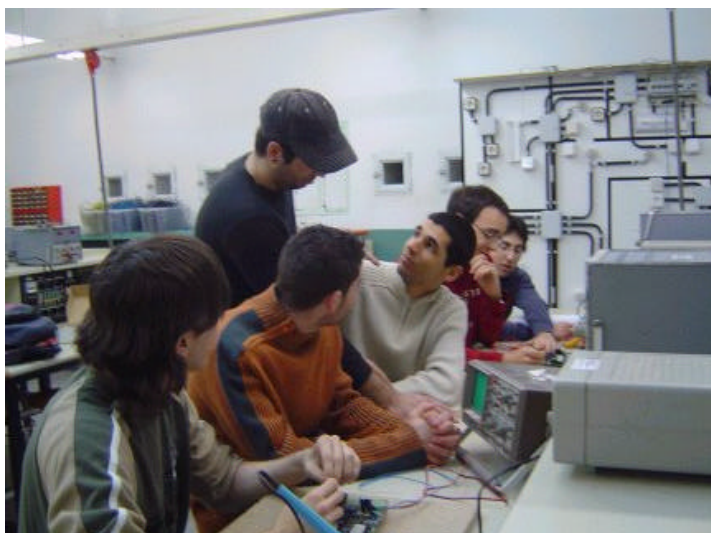
Diversos estudis conclouen que és la formació professional, la clau per aconseguir l’adaptació del sistema educatiu a les necessitats reals de les empreses i del sistema productiu.

Grups d’alumnes de segon d’Administració i Finances, realitzant el Projecte Empresarial. La majoria d’elles van començar fent el Grau Mitjà de Gestió Administrativa, la prova d’ accés i aquest curs acabaran el Cicle de Grau Superior

Aquí veieu companys vostres, treballant en el taller, també van fer el Grau Mitjà d'Equips Electrònics de Consum, la prova d'accés i actualment cursen el primer de curs del Cicle Formatius de Grau Superior de Desenvolupament de Productes Electrònics.

Anima't i pregunta als teus tutors les dades de preinscripció.

Esther Valero
Departament
d'Administratiu

LES TAQUILLES

Prou mals d'esquena i de carregar llibres!

Des del curs passat 2005-2006 disposem d'un nou servei: les taquilles. L'associació de pares i mares van encarregar-se de tots els tràmits necessaris. Es van posar perquè els nois i noies es queixaven que havien de dur molts llibres a sobre tot el dia, especialment a l'hora del pati. Aquestes taquilles són de lloguer i moltes vegades les comparteixen varies persones. N'hi ha 42 en total i es troben just a l'entrada de consergeria de l'institut.

Són unes taquilles força amples amb un caixó a la porta i un prestatge a dalt. Es permet posar enganxines a l'interior a condició que a final de curs quedin les taquilles netes. Hi ha panys a les portes perquè en acabar el curs l'encarregat de la neteja les ha de rentar.

Si es descobreix que algú aliè té el codi es permet excepcionalment canviar-lo.

Alguns professors ens comenten que el fet d'haver d'anar a buscar els llibres a la taquilla no ha de ser una excusa per arribar tard a classe, com fa algú ...

Jennifer Astete, Maria Carreras i Raisa Matamoros (2n ESO)

I A BATXILLERAT, QUÈ?

De vegades ens diuen que quan arribem a Batxillerat tot canvia. Hem volgut parlar amb dos estudiants de primer de Batxillerat, l'Artur Rodríguez i l'Albert perquè ens expliquin en què consisteixen aquests canvis.

- *Has notat molts canvis de l'ESO a Batxillerat?*

Artur: Sí, però a millor. Demanen molt més, fas les assignatures que t'agraden.

Albert: Molts. Més que no em pensava.

- *En vas suspendre moltes l'any passat?*

Artur: Cap.

Albert: No en vaig suspendre cap.

- *Et costa molt seguir el ritme de la classe?*

Artur: Depèn de l'atenció que hi posi. Em costa més les assignatures d'història del món contemporani, filosofia, llatí i grec.

Albert: Sí, és bastant difícil.

- *T'exigeixen molt els professors d'aquest any?*

Artur: Alguns sí i d'altres no.

Albert: Moltíssim.

- *T'agraden els teus professors?*

Artur: Depèn del professor.

Albert: Depèn, alguns sí i altres no.

- *Aprofites més l'hora del pati ja que surts a fora?*

Artur: Sí, perquè puc anar a casa i agafar les coses que vulgui.

Albert: Sí, perquè visc al costat i puc deixar els llibres.

- *Et sents més còmode amb aquests companys o amb els de l'any passat?*

Artur: Amb els de l'any passat tenia més confiança.

Albert: Estic molt bé amb els d'aquest any.

- *Tens més assignatures que l'any passat? Quines són?*

Artur: Més o menys les mateixes. Llatí, grec, filosofia, literatura catalana i la història de música.

Albert: Sí, una o dues. Mecànica i dibuix tècnic.

- *Fas més hores que a 4t?*

Artur: Pràcticament les mateixes.

Albert: Sí. No moltes, però es noten.

- *Tens pensat el que vols fer en un futur?*

Artur: Faria la carrera d'història. Perquè m'interessa saber d'on vinc i intentar predir el futur.

Albert: Si tot va bé, després del batxillerat faria la carrera d'enginyeria.

- *Què t'agradaria més, fer cicles formatius o anar a la universitat?*

Artur: M'agradaria més anar a la universitat.

Albert: La universitat.

- *Què vas fer en el viatge de final de curs de l'any passat?*

Artur: Vam visitar museus, monuments, vam menjar plats típics d'Itàlia.

Albert: Vaig estar a Cantàbria i a Bilbao on vam veure el museu Guggenheim i també al poble de Covadonga on es va casar el David Bustamante.

- *Albert, tu que vens d'un altre centre, quins canvis has notat de l'altre institut a aquest?*

Albert: És més dur aquí, els professors són més estrictes. Les normatives són molt diferents. L'horari m'agradava més l'altre. No hi havia horari a la Biblioteca i la porta de sortida sempre estava oberta.

Saray Martínez i Laia Lidón (2n ESO)

LA INFERMERA DE L'INSTITUT

Ja farà un curs que la **Glòria Huerta, una infermera del CAP (Centre d'Atenció Primària) de la Llagosta, visita el nostre centre** amb la finalitat de donar consell, informació... als nois i noies que ho necessitin. Vegem més detalls amb unes preguntes que li hem fet un dia de desembre:

Vens de part de l'ajuntament o de l'ambulatori de la Llagosta?

Vinc de part de l'ambulatori de la Llagosta.

Com ha sorgit la iniciativa?

És un programa de la Generalitat que ha organitzat coordinant els serveis de Sanitat i Educació per tenir el programa als instituts per ser més accessibles al jovent que tingui accés a aquest servei.

Quina finalitat tenen les teves visites i en què consisteixen?

Normalment el que fem és aconsellar dubtes o problemes, i si cal, derivar a un especialista. Els nanos vénen per un problema o dubte, m'ho expliquen i jo els aconsello.

Quin és el teu horari aquí a l'institut i cada quant vens?

Estic aquí des del curs passat; vinc cada setmana els dimecres des de les 11:30h. fins a les 13:30h.

Qui pot venir a consultar-te? Qui ho fa normalment?

En teoria els de 3r i 4t de l'ESO, però està obert a qualsevol nano de l'institut. Normalment vénen més noies que nois.

Quina mena de preguntes et podem fer? Sobre quins temes t'acostumen a preguntar?

Em podeu preguntar sobre sexualitat, anticonceptius, o si voleu una dieta també. Qualsevol cosa que tingueu dubte, o problemes familiars, si algú té alguna malaltia infecciosa ...

M'acostumen a preguntar sobre sexualitat o de dietes.

Fins quan tens pensat seguir fent aquestes visites?

En principi, em quedaré el temps que calgui.

Vas a altres centres?

Sí, també vaig a un centre concertat, a la Balmes.

Aquest programa orienta només a alumnes o també a professors?

També orienta als professors.

Doncs ja sabeu, si teniu algun dubte o qualsevol cosa relacionada amb sanitat, podeu anar a veure a la infermera Glòria que us atindrà encantada a l'aula de Laboratori de Circuits Impressos (entre el taller de tecnologia i l'aula d'electrònica) els dimecres des de les 11.30h fins a les 13.30h.

Alba Benitez i Andrea Busquets (2n ESO B)

ENTREVISTA A JUAN GUTIÉRREZ

Hem entrevistat al Juan, de 1er de Batxillerat, que juga al FC Barcelona de futbol-sala.

- Com i quan vas arribar a un club de tan prestigi?

- Al juliol de 2005, quan tenia 14 anys, em van estar seguint tot l'any i em vam fitjar. Jugava a Montcada i em van seguir durant tota la temporada perquè ja m'havien vist jugar de més petit i els va agradar el meu joc.

- Quan has estat al Barça t'ha volgut algun altre equip? - No. He estat fidel al Barça.

- T'agrada estar al F.C.Barcelona?

- M'encanta. Era el meu somni des de ben petit, com tants altres nens, però mai no havia imaginat que el meu somni es fes realitat.

- De quina posició jugues? - Universal (de tot, menys porter).

- Quin número portes a la samarreta?

- Actualment el número 6. L'any passat duia el 10, però me'l va prendre un company.

- Amb qui t'entens millor del teu equip? - Amb un noi que es diu Sepe.

- Quin jugador del F.C.Barcelona t'agrada més? - Ronaldinho.

- Des de quan fa que jugues a futbol sala i a quin equip vas començar?

- Fa 9 anys. A la Iniciativa de la Llagosta.

- Quin és el teu palmarès?

- Amb la Iniciativa la Llagosta vam guanyar la lliga de primera divisió aleví de Catalunya. Amb el Barça, vam guanyar la lliga de primera divisió cadet, el campionat de Catalunya cadet i el campionat d'Espanya cadet, la primera fase es va disputar a Madrid i la fase final a Múrcia. Actualment estem a la lliga nacional juvenil i anem primers. Si acabem en aquesta posició anirem al campionat d'Espanya.

- Treus bones notes? Et deixarien jugar a l'equip amb males notes?

Sí. No em deixarien jugar amb males notes. De tota manera, et pressionen més, com més petit ets. A mesura que et fas gran els interessa més el teu joc.

- Has hagut de firmar algun autògraf? - No.

- Com t'ha anat el canvi de 4t d'ESO a 1r de Batxillerat? - Bé. Una mica difícil.

- Què t'ha aportat personalment participar en l'alta competició?

És un orgull perquè saps que ets un dels millors jugadors de Catalunya, només pel fet de jugar al Barça. Disputar a alta competició et permet que et coneguin altres equips. He pogut viatjar i conèixer gent de tot arreu i això és molt enriquidor.

I aquí finalitza la nostra entrevista. Animaríem a altres joves a fer esport perquè desconnectes una mica dels estudis i coneixes altra gent.

Miguel Rodríguez i Daniel Gil (2n ESO)

VIAJE A MADRID

El pasado mes de diciembre, entre el final del primer trimestre y antes de las vacaciones de Navidad, un grupo de alumnos de 2º de Bachillerato acompañados de varios profesores tuvimos la ocasión de desplazarnos a Madrid en un viaje cultural; un viaje que tradicionalmente ya ha venido realizándose en los últimos años como final de bachillerato.

Visitamos varios de los monumentos más emblemáticos de la capital, así como el parque del retiro y el museo del Prado, entre otros. También tuvimos ocasión de realizar una visita guiada y comentada al Congreso de los Diputados, como podéis ver en esta imagen que lo ilustra.

Un viaje interesante y enriquecedor que esperamos que nuestros compañeros puedan repetir en los próximos cursos.

VISITA A SITGES

A finals d'octubre passat, els nois i noies de 1r de batxillerat vam anar a Sitges a veure la pel·lícula "Tirant Lo Blanc" que adapta la novel·la homònima de Joanot Martorell. Com tota adaptació, hi ha aspectes diferents dels de la novel·la, però a nivell de muntatge, ambientació (exterior, vestits...) i interpretació... ens va agradar bastant.

Després, sortint del cinema, vam fer dos grups: un va anar a veure el museu Romàntic de Can Llopis i l'altre va anar cap al camí marítim de Sitges per tal

de visitar, just al costat de l'església, un dels elements més coneguts de la vila: estem parlant del Palau Maricel, o del Cau Ferrat.

Després els grups invertirien l'ordre de les visites. El museu Romàntic ens ofereix la possibilitat d'entrar a la vida del segle XIX de la mà d'una família –Els Llopis– molt adinerada.

Com que no teníem molt de temps, la visita a Maricel i Cau Ferrat es va fer d'una manera molt ràpida amb una bona excusa: hi havia l'exposició "Els pintors de la llum". Vam acabar dinant a la platja tot prenent el sol i xerrant amb els amics. En definitiva, recomano la visita a la vila de Sitges i si podeu i us agrada el món dels cavallers no us perdeu "Tirant Lo Blanc".

Daniel Gallego (1r BATX B)

MARIA CARME ROCA ENS VISITA

L'escriptora Maria Carme Roca parla de la seva obra a l'IES Marina

El dimecres 14 de febrer, l'escriptora Maria Carme Roca (Barcelona, 1955) llicenciada en Història i en Filologia Catalana, va visitar l'IES Marina per parlar amb els alumnes de 2n. d'ESO sobre la seva trajectòria literària i, més concretament, sobre *El faedor de mentides*, obra seleccionada pels **The White Ravens 2004** de Munic com una de les 250 millors obres de Literatura Infantil i Juvenil del món.

Roca, que durant uns anys es va dedicar a l'ensenyament, ha publicat fins ara una trentena d'obres destinades a infants, joves i adults. Ha guanyat, a més, una vintena de prestigiosos premis literaris: en destaquem el **X Premi Néstor Luján** (2006) de novel·la històrica, amb *Intrigues de Palau*, el **Primer Premi Barcanova de Literatura Infantil i Juvenil 2005** en el 25è. aniversari de l'Editorial, el **Primer Premi "Lola Anglada"** de Tiana (2002) i el **Primer Premi Literari DON-NA** (1997).

Maria Carme Roca, lletraferida, segons ella mateixa, des de la infantesa, afirma que sempre ha esgarrapat temps per poder llegir.

Per a més informació, podeu consultar <http://www.mcarmeroca.com>

Departament de Llengua i Literatura Catalanes

THÉÂTRE EN FRANÇAIS

Le 14 mars dernier les élèves de français de 3è et 4è d'ESO sommes allés voir une pièce qui avait pour titre *Le tour de France... en farces* à Barcelone.

La pièce était un ensemble de farces situées à différentes époques et à différents endroits de France.

Une farce est une petite pièce bouffonne qui dépeint d'une manière satirique et caricaturale les mœurs de son époque. Elle a pour but de faire rire avec un comique assez schématique.

Les acteurs jouaient très bien leurs différents rôles et ils avaient ajouté à la pièce différents éléments gestuels et musicaux qui nous ont permis de mieux comprendre.

Nous avons donc bien aimé cette œuvre si amusante, originale et drôle.

À la fin de la représentation les acteurs nous ont donné la possibilité de leur poser des questions sur la pièce, sur leur vie professionnelle et sur tout ce qui se cache derrière les coulisses.

Voilà une journée bien profitée !

ANIMALS EN PERILL D'EXTINCIÓ

Protegir el nostre planeta és també protegir la diversitat animal i el seu hàbitat.

Al món hi ha varis animals en perill d'extinció. Entre ells podem trobar exemplars com: gal fer, trencalós, tortuga marina mediterrània, linx, llúdriga, àguila imperial ibèrica, addax (antílop blau), ós panda, foca monge, tigre de Sibèria, cocodril del Nil, goril·la de muntanya, guacamai escarlata, rinoceront negre africà, llop marsupial, l'àguila còndor, les balenes, l'elefant asiàtic, el tauró blanc, la tortuga de nas de porc, el tigre, el coala, el peix Napoleó i la cacatua de cresta groga. Aquí expliquem la situació d'alguns d'ells.

Linx:

És el felí més amenaçat del món i es va declarar espècie protegida al 1966. Viu en el bosc mediterrani d'Espanya i Portugal. Els conjunts de linxs més ben conservats es troben dispersats per la Meseta de la península, a les serralades Bètiques i a les serralades Cantàbriques. Aquest animal és nòmada i viu de manera solitària. Ha anat perdent territori per les infraestructures humanes. Està en perill d'extinció pel descens de població dels animals que menja, la pèrdua del seu hàbitat, les repoblacions amb plantes que no són en les que ells solen habitar i la caça indirecta i els mètodes no selectius.

Ós Panda:

És originari de la Xina. És un animal gran que s'assembla a un ós, amb el pelatge blanc i negre. Són solitaris i estan greument amenaçats per caçadors furtius o per la matança il·legal. Només queden 1000 exemplars en llibertat i altres 100 en els zòos. Viu concretament a les serralades del Tibet Oriental, en diversos boscos de bambú i coníferes, boscos freds i humits.

Les Balenes:

Les balenes són mamífers aquàtics molt grans, que s'alimenten de plàncton. Abans es caçaven per extreure oli del seu cos, que s'utilitzava com a combustible, però per sort ja s'ha abandonat aquest ús. Avui en dia, utilitzem totes les parts del seu cos. Es fa sabó, margarina, productes per a la medicina i la cosmètica. És absolutament innecessari utilitzar a la balena per aquests usos perquè tots els productes que obtenim de la seva explotació es poden obtenir artificialment sense posar en perill l'espècie.

Alba Benitez i Andrea Busquets 2nB

LA BIBLIOTECA DE L'IES

OBRIM LA BIBLIOTECA AL MATÍ, A L'HORA DEL PATI

Des del mes de febrer, la biblioteca és oberta durant l'estona de l'esbarjo del matí. Hi podeu venir tant si sou d'ESO com de Batxillerat (els profes també...). Hi podeu venir sols, en parelles –la parella de sempre o una altra-, de tres en tres... Això sí: amb l'entrepà menjat i, si pot ser, sense pals de xupa-xup penjant de la boca!

Venir a la biblioteca a l'hora del pati pot ser una bona opció per aquells dies que teniu un control i no heu tingut gaire temps (per posar una excusa...) de preparar-lo a casa. O si l'heu preparat i li voleu donar un darrer cop d'ull. O per fer-vos aquella "txuleta" diminuta, que esteu convençuts que mai de la vida ningú no us podrà trobar.

També pot ser una bona opció per acabar aquells deures que no heu pogut fer perquè la vostra germana petita us va amagar la llibreta, o perquè vau estar dues hores penjats del mòbil, o perquè no hi va haver llum a la Llagosta durant tota la tarda.

Però si no teniu controls i els deures ja estan fets, poden venir simplement a estar una estona tranquils, i mirar-vos un diari o una revista. Ja sabeu que hi ha diaris i revistes d'informació general i d'altres pensats només per a joves; hi ha també còmics, els suplementes dels diaris del diumenge, revistes d'informàtica, de cotxes... En fi, que podreu triar i remenar, i decidir què és el que us ve més de gust.

El que no podreu és fer servir els ordinadors, perquè el temps de l'esbarjo ja sabeu que passa volant i és per això que si els voleu fer servir –per preparar algun treball i buscar informació, o “navegar” per la xarxa sense rumb concret– podeu venir a les tardes, que la biblioteca continua oberta en l'horari de sempre.

La biblioteca és un espai del centre que hem d'aprofitar tant com puguem, per treballar o per passar l'estona, llegint qualsevol cosa. Només ens demana aquella actitud que vosaltres ja sabeu, que ens permet d'estar còmodes i aprofitar el temps, i respectar les coses i les persones, de tal manera que tot el que hi trobem estigui sempre en condicions perquè ho puguem fer servir, i no se'ns passin mai les ganes de tornar-hi.

Ricard Sebastià (coordinador de la biblioteca)

VOLEM L'ESCOLA D'OFICIS

Carta a Ernest Maragall, conseller d'Educació

Senyor,

Volem fer-li arribar la valoració que el Consell Escolar de l'institut, en data 12 de desembre de 2006, ha fet en referència a la nostra participació en el Programa Europeu Operatiu 200ESO53PO303, que estem realitzant en el centre des dels inicis de la l'experiència de la Casa d'Oficis, l'any 1999. D'aleshores ençà, hem impartit les especialitats de pintura, fusteria i manteniment (adjuntem catàleg fotogràfic de les exposicions i treballs realitzats) i disposem de tallers perfectament equipats.

En tots aquests anys, el Claustre de professors i el Consell Escolar del centre ha fet una valoració molt positiva d'un recurs que considerem que ha assolit amb èxit els objectius plantejats pel Departament. Això ha estat possible gràcies a la implicació i el treball del centre, però també de tot el personal de monitoratge i coordinació del programa, als quals estem molt agraïts per tota la feina feta fins ara.

En aquests moments, però, demanem la seva intervenció per fer possible la continuïtat d'aquest recurs en la forma que es consideri oportuna. El motiu d'aquesta demanda és perquè considerem aquesta oferta un recurs molt potent d'inserció social i laboral. En el nostre cas concret, es tracta d'una oferta educativa situada en una zona amb una gran presència de joves que, sense haver acreditat l'ESO, volen accedir al mercat laboral sense formació acadèmica ni capacitació professional. Paral·lelament, en els últims anys, l'Escola d'Oficis ha esdevingut una plataforma inicial d'integració per a un important col·lectiu de nois i noies nouvinguts, majors de 16 anys que, en arribar al nostre país en plena adolescència i amb una clara voluntat de treballar, no tenien al seu abast cap altra opció que pogués donar resposta a les seves necessitats.

En aquest sentit, la Casa d'Oficis ha esdevingut una oportunitat educativa i professional per a molts joves que no disposaven de prou possibilitats d'inserció laboral i també un mecanisme de prevenció de l'exclusió social. Actualment, està inclosa en el Pla Municipal de Joventut i és considerada un element fonamental en la política d'inserció i integració socials de l'Ajuntament (l'Ajuntament enviarà en breu una carta de suport).

És per tot això que li demanem poder rebre en el termini més breu possible una concreció sobre el futur d'aquest recurs.

Atentament,

Jordi Sabaté
President del Consell Escolar

La Llagosta, 7 de febrer de 2007

URBANITZACIÓ DE “CAN XIQUET” A LA LLAGOSTA

L'Ajuntament de la Llagosta va aprovar el 28 d'octubre el conveni que permetrà urbanitzar la zona de Can Xiquet. Aquesta zona es troba envoltada pel CEIP Les Planes, el camp de futbol Joan Gelabert i la riera Seca. En aquest sector, que té una superfície d'uns 27000 m², està prevista la construcció de 271 habitatges.

D'aquests pisos 49 seran de protecció oficial i 24 habitatges seran cedits al Consistori, que decidirà el seu preu de venda. Amb aquest pla urbanístic,

l'Ajuntament rebrà també un local de 800 m² i un terreny de 1090 m² per construir-hi equipaments. Les obres començaran al 2007 i es perllongaran durant 2 o 3 anys.

També hi haurà un parc que serà el segon més gran de la Llagosta després del Parc Popular amb una superfície de 13000 m². Els vuit blocs de pisos que es construiran a can Xiquet estaran situats al costat dels que ja existeixen a la plaça de Pere IV i al carrer de Pablo Picasso amb l'objectiu de reduir l'impacte visual.

Algunes persones que viuen molt a prop del terreny de Can Xiquet opinen positivament que la construcció afavorirà molt en aquella zona, hi vindrà més gent, estarà més modern, hi haurà molta zona verda, etc.

Però hi ha altres persones que també pensen en la part negativa: que tapanà la vista, que aquella zona estarà amb obres durant molt de temps i hauran de suportar els sorolls, les olors, les pols...

També hem de recordar que en aquest terreny venien a pasturar molts ramats d'ovelles, i que ara, ja no ho podran fer.

Alba Benitez i Andrea Busquets (2n ESO)

Font: Butlletí d'informació mensual de la Llagosta

EL GRUPO DE TEATRO IES MARINA

Como cada año, desde hace ya casi una década de tradición, el grupo de teatro formado por alumnos de todo el instituto mostrará su trabajo en Sant Jordi.

Ese día podremos ver tanto la obra surrealista, que llevarán a cabo el grupo de los 'peques' de secundaria, como el drama de Shakespeare *Romeo y Julieta*, representado por el grupo de grandes; esta obra estará llena de simbología sobre todo en el uso de objetos que nos identificarán a cada personaje (Julieta, complementos florales; Romeo, un rosario; Tybalt, una corbata; la nodriza, un faldón a cuadros ... y así con todos los personajes principales; es por ello que tendrá que haber una especial atención a estos detalles.

Estos montajes se han hecho con gran ilusión y esfuerzo, sobre todo por parte de la monitora de teatro y directora Eva, a quien le debemos agradecer además de a Eugenio, el nuevo encargado de coordinar la actividad dentro del instituto, y a todos los que vayáis a verlos, a todos vosotros gracias por el interés y hasta el año que viene.

Cordialmente la corresponsal Lucía Gutiérrez Vicente

PROVES CANGUR

El 22 de març de 2007 hem debutat com a CANGURS!

Què és la prova CANGUR? És una activitat que té com a objectiu estimular i motivar l'aprenentatge de les matemàtiques a través dels problemes. Consisteix en una prova de 30 reptes matemàtics, de dificultat creixent i de resposta tancada, amb cinc opcions per a cada problema i es disposa d'un temps d'una hora i quart per a fer-la. Enguany és la dotzena edició.

De quin nivell és? Està estructurada en 4 nivells. El nivell 1 és per a alumnes de 3r d'ESO; el nivell 2 per a 4t d'ESO; el nivell 3 per a 1r de batxillerat i el 4 per a 2n de batxillerat. Tanmateix, molts enunciats es poden plantejar a 1r i 2n d'ESO o es poden adaptar per a aquests nivells.

Qui prepara els enunciats? Ho fa una comissió internacional, *Le Kangourou sans Frontières*, on Catalunya participa com a nació i actualment n'ostenta una de les vice-presidències.

Qui hi pot participar? Alumnes d'arreu d'Europa i d'altres països del món. Tots ells afronten els mateixos reptes.

Quina entitat ens ha convocat a participar? La Societat Catalana de Matemàtiques (SCM). La prova està organitzada per una comissió catalano-valenciano-balear.

Quines pretensions té la convocatòria? Es pretén que l'alumnat visqui la jornada de la prova Cangur com una festa, però no una festa per deixar de fer classes sinó per constatar que dedicar una estona de concentració i esforç a "fer matemàtiques" pot ser enriquidor i encara més si això es fa en el marc d'una àmplia col·lectivitat. Enguany entre Balears, València i Catalunya hi han participat 19.000 estudiants.

On podem informar-nos sobre la prova i aconseguir enunciats i respostes? Al web www.cangur.org hi trobareu les proves i les respostes de les edicions que s'han fet fins ara.

El CANGUR i l'IES Marina

Aquest curs hem decidit començar a participar-hi, però en ser la primera vegada, hem optat per debutar amb alumnes d'un únic nivell, el de primer de batxillerat. 15 alumnes han decidit lliurement participar-hi i la nota de la matèria no hi ha tingut cap paper. Alumnes molt suspesos hi han anat mentre que alumnes que aproven no hi han volgut participar. El tipus d'enunciats de la prova interessa molt als estudiants participatius i també capta l'atenció d'alumnes que ja semblen rendits amb la matèria, normalment perquè no treballen, però que els agrada pensar.

Els alumnes participants han valorat positivament l'experiència i tenen ganes de repetir-la l'any vinent. En finalitzar la prova van rebre un diploma personal que acredita la seva participació, un bolígraf i un pin.

En aquesta mateixa revista trobareu una mostra del tipus de preguntes que apareixen en la prova.

Els enunciats de la prova Cangur complementen de manera molt interessant els continguts que l'alumne indubtablement ha d'aprendre i comuniquen una il·lusió per les matemàtiques a la que no s'ha de renunciar.

Montse Majó (Departament de Matemàtiques)

PROVES CANGUR

Nivell 1

1. Na Joana té 16 cartes: 4 de piques (♠), 4 de trèvols (♣), 4 de diamants (♦) i 4 de cors (♥). Les vol col·locar de manera que a cada una de les columnes i a cada una de les files del tauler de la dreta hi hagi una carta de cada coll. En el tauler pots veure com na Joana ha començat a posar les cartes. ¿De quin coll ha de ser la carta que ha de posar a la casella on hi ha el signe d'interrogació?

♠		?	♥
♣	♠		
	♦		
	♥		

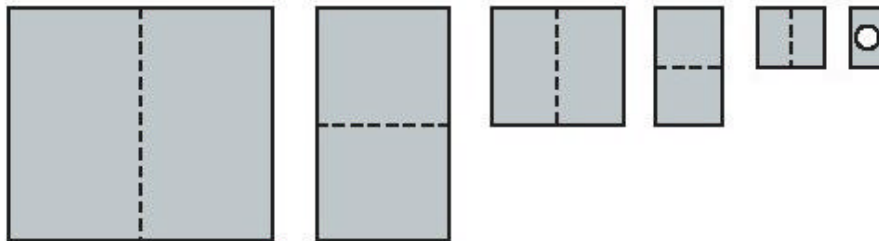
A) ♠   B) ♣   C) ♦   D) ♥   E) N'hi pot col·locar de més d'un coll

2. En la suma que teniu al costat els símbols representen xifres. Si signes iguals representen la mateixa xifra i signes diferents xifres diferents, quina xifra correspon al quadrat?

$$\begin{array}{r}
 \square \\
 \square \\
 \circ \circ \\
 \hline
 \triangle \triangle \triangle
 \end{array}
 +$$

A) 9   B) 8   C) 7   D) 6   E) 5

3. En Jaume plega un full de paper cinc vegades com es mostra en el dibuix. Llavors fa un forat que travessa tots els plecs que ha fet i tot seguit desplega el full. Quants forats hi ha en el full desplegat?

A) 6   B) 10   C) 16   D) 20   E) 32

Nivell 2

4. La mitjana d'edat d'una àvia, un avi i 7 néts és de 28 anys. La mitjana d'edat dels 7 néts és de 15 anys. Trobeu l'edat de l'avi si se sap que és tres anys més gran que l'àvia.

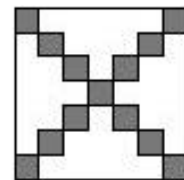
A) 71   B) 72   C) 73   D) 74   E) 75

Nivell 3

5. El nombre total de cares d'una piràmide és 7. Quantes arestes té?

A) 8   B) 9   C) 12   D) 18   E) 21

6. En un quadrat de costat 2003, els quadrats de costat 1 situats a les diagonals estan pintats de color gris, tal com es veu en el dibuix (on el quadrat és de costat 7). Quina és l'àrea de color blanc?

A) 2002^2 B) 2002×2001 C) 2003^2 D) 2003×2004
E) 2004^2

Nivell 4

7. En una bossa hi ha 15 boles amb el número 4 i unes quantes boles amb el número 2. Si traiem de la bossa la meitat de les boles amb el número 2 i la tercera part de boles amb el número 4, llavors la suma dels nombres de les boles que queden a la bossa és 50. Quina és la suma dels nombres de totes les boles?

A) 60   B) 72   C) 80   D) 90   E) 100

VIATGE MISSIONER-HUMANITARI A BURKINA FASO

Entre els dies 27 de desembre de 2006 i 6 de gener de 2007 vaig formar part d'un equip que va anar a Burkina Faso (Àfrica Central) en un viatge missioner-humanitari. L'entitat amb la que vaig viatjar es diu emsi@mision i pretén satisfer les necessitats de les persones més desfavorides d'una forma integral, és a dir a nivell físic, mental i espiritual.

El gruix de l'equip estava format per metges i infermers/es, però jo hi vaig anar en qualitat de professor amb l'objectiu de formar els professors de dues escoles de les rodalies d'Ougadougou (la capital) en l'àmbit de l'Educació Física.

Tots els components de l'equip anàvem a desenvolupar la nostra tasca professional, però aquest viatge missioner anava una mica més enllà dels viatges humanitaris tradicionals. El nostre lema era "estimar com Jesús estima" ja que, com a cristians, vam voler tenir Jesús com a referent en el nostre tracte integral de les persones i transmetre la nostra fe en ell.

Els preparatius

Una vegada et decideixes a fer un viatge d'aquest tipus comencen tot un seguit de preparatius que són imprescindibles: vacunes a dojo (hepatitis B, febre groga, febre tifoidea, tètanus, pòlio i meningitis), posar al dia el passaport, aconseguir el visat...

Però els dos aspectes que més feina em van suposar en la meva preparació del viatge van ser els següents:

- **L'elaboració d'un dossier per als professors de Burkina** que posteriorment va haver de ser traduït al francès. Aquest dossier pretenia donar unes pautes bàsiques a través de jocs i activitats que permetessin als nens: adquirir hàbits que els ajudin a viure millor en societat; educar en la responsabilitat a través del compliment de les normes dels jocs i esports; aprendre a treballar en equip i lluitar per metes comunes; veure que l'esforç dóna resultats a més curt o llarg

termini tant en l'esport com en la vida etc. Els medis bàsics serien els jocs i l'acrosport.

- **La recollida de material esportiu i escolar.** El mes de setembre el Departament d'Educació Física de l'IES Marina va fer una donació de material esportiu que va ser enviat en un contenidor. El missioner que dirigeix l'ONG "REMAR" a Burkina em va passar una llista del material escolar més necessari i, tant alumnes com professors de l'IES Marina, van fer les vostres aportacions que jo personalment vaig lliurar a les escoles burkinabeses.

El viatge

El dia de la marxa era d'una barreja d'emocions. Era tot just dos dies després de Nadal i deixava aquí la meua dona i el meu fill d'un any i mig, però també era l'inici del compliment d'un dels meus somnis que era dedicar-me a les missions.

La primera cosa que vam haver de fer tots abans de baixar de l'avió a Ougadougou va ser "perfumar-nos" amb una bona dosi de repel·lent de mosquit només arribar a la casa on estàvem allotjats vam haver d'instal·lar la mosquitera individual dintre de la qual havíem de dormir cada dia. El motiu és que la malària es transmet per la picada d'un mosquit i totes les proteccions són poques per protegir-te de la que és la principal causa de mort a l'Àfrica i per a la qual no hi ha vacuna.

Burkina Faso està entre els 5 països més pobres del món, tot i això, nosaltres vam estar al voltant de la capital que és una zona relativament privilegiada. Allà tot va a ritme de bicicleta i ciclomotor ja que hi ha cues i cues d'aquests vehicles en totes les "carreteres" (molts són camins de sorra). Em va sorprendre gratament veure bastant gent pel carrer amb samarretes del Barça (Eto'o, Messi, Ronaldinho, Puyol, Deco...) i veure fotos i pòsters del Barça en els llocs més insospitats. En fi, hi ha una gran afeció blaugrana (he, he).

Les escoles on vaig estar treballant són de nens orfes i pobres que viuen allà. La situació és molt rudimentària, aules amb pupitres trencats i molta pols. Els nens dormen en una mena de barracons sobre unes catifes molt fines al terra.

El primer que vaig fer va ser donar-los el material escolar recollit a Barcelona i es van posar molt contents. Els nens són encantadors i molt agraïts i s'ho van passar pipa jugant amb nosaltres. Era d'admirar el respecte que tenen cap als professors, ja m'agradaria a mi que els meus alumnes d'aquí estiguessin tan atents com ells.

També vam organitzar partits de futbol als poblats. Era increïble veure jugar els nens

descalços sobre camps plens de pedres i canyes.

Per altra banda, la tasca mèdica funcionava en 2 fronts: un als poblats amb un autobús hospital i un altre en una mena de nau que vam transformar en un hospital de campanya amb seccions per a pediatria, otorrinolaringologia, ginecologia, cirurgia, medicina general, estudi de la malària i diagnosi precoç de la SIDA i oftalmologia (vaig poder presenciar una de les 40 operacions de cataractes que es van realitzar). En un país on un ha de pagar perquè el visitin, la notícia que uns metges atendien gratis a la població, feia que quan els metges arribaven a primera hora es trobessin amb centenars de persones (algunes que s'havien passat hores caminant), esperant per ser ateses.

El dia de cap d'any vam inaugurar el primer pou que ha construït emsi@mision a Burkina i que subministra aigua potable a un nucli important de població que abans havia de desplaçar-se quilòmetres caminant per aconseguir-la.

En fi, em podria passar hores explicant-vos aquestes experiències que, si Déu vol, es tornaran a repetir. De moment us deixo amb dues frases per a la vostra reflexió: “Ser solidari és ajudar a qui ho necessita, no només a aquell a qui està de moda ajudar”.

“La solidaritat sol ser directament proporcional als quilòmetres de distància que et separen de les persones amb necessitat”. Per tant, ajudem a qui ho necessita, estigui lluny o estigui a prop.

“Wenan cor lafi” (que Déu us doni salut, en mooré).

Dani Banegas

ESQUIADA 06/07

Aquest any, amb la poca neu caiguda durant tot l'hivern, va ser difícil predir a quines pistes aniríem a esquiar. I ni tan sols si ho podríem fer perquè amb la calor fins i tot la neu dels canons no servia ja que es fonia.

Al final vam sortir els dies 19 i 20 de desembre, just abans de vacances de Nadal i després de les avaluacions del primer trimestre. Un moment ideal per sortir de l'esgotament i la pressió dels exàmens i també com a preàmbul de les vacances.

Vam sortir cap a la Cerdanya ben d'hora, cap a les 5.30 del matí. Ningú està acostumat a llevar-se a aquesta hora però quan es fa per un motiu com aquest no costa tant aixecar-se del llit. Havíem d'arribar a una bona hora per aprofitar el dia, a més hi havia molta feina pel davant. Sobretot pel lliurament del material: botes i esquís per a tots.

La Cerdanya té uns paratges espectaculars per les muntanyes que l'envolten i la Masella va ser la pista escollida per les condicions de neu que tenia. Es van fer grups per als diferents nivells que hi havia i, després de recollir el material per Llúvia, cada grup marxava amb el seu monitor per llançar-se per les pistes de neu pols.

Tothom va poder aprofitar i gaudir del moment perquè el temps va ser bo i la neu, gràcies al canons, també estava en bones condicions per fer unes bones baixades. Els dos dies van anar bé sense cap incident greu. Caigudes van haver-n'hi, clar que sí, però qui no ha caigut aprenent a esquiar?

Un grup de 5 o 6 alumnes avançats de batxillerat es van sumar amb els professors a la tarda per anar a donar tómbes esquiant i algun alumne (de 4rt ESO) volia batre el record de velocitat baixant en posició de cunya i em sembla que ho va aconseguir.

FINS L'ANY QUE VE !!

Departament d'Educació Física

CONEIXEM MILLOR ALGUNES WEBS...

WEB DEL DEPARTAMENT DE LENGÜES ESTRANGERES

http://www.xtec.es/centres/a8043656/departamentos/llengues/llengues_estrangeres.html

S'ha creat recentment un lloc web del Departament de Llengües Estrangeres on podeu trobar informació sobre la dinàmica del departament i recursos per a l'aprenentatge d'anglès o francès.

Aquesta informació està organitzada en cinc blocs:

- 1- Professorat del departament, sortides, llibres de text i de lectura del curs escolar, tant d'anglès com de francès.
- 2- Recursos tecnològics utilitzats per l'ensenyament de la llengua estrangera: laboratori d'idiomes, ordinadors portàtils, canons de projecció.
- 3- Pàgines web on els alumnes han de treballar online per a poder fer exercicis, publicar els seus escrits o fer tasques de recerca a internet en anglès.
- 4- Projectes que s'han dut a terme, gràcies al quals s'han aconseguit dues beques a Anglaterra pels alumnes i d'altres que es realitzaran en breu, com l'agermanament amb escoles estrangeres o la col·laboració d'un professor/a d'anglès nadiu a l'aula.
- 5- Enllaços on els alumnes poden trobar llocs web per realitzar exercicis de gramàtica o vocabulari, veure i sentir notícies, escoltar la seva música preferida, llegir revistes per adolescents, consultar diccionaris i enciclopèdies gratuïtes i fins i tot *xat*.

YouTube és un lloc web on pots veure, pujar i compartir. El registre és senzill i a partir d'aquí pots pujar tots els vídeos que vulguis. Va ser fundada a principis de l'any 2005 per Chad Hurley, Steve Chen i Jawed Karim. Ha sigut, segons la revista nord-americana *Time*, l'invent més significatiu de l'any, amb milions de visites. Últimament és molt popular, ja que es poden trobar vídeos de qualsevol tema.

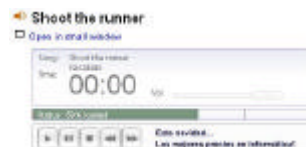
A l'octubre de l'any passat Google va comprar YouTube per 1650 milions de dòlars, que són aproximadament 1300 milions d'euros.

Una mostra d'un vídeo de YouTube

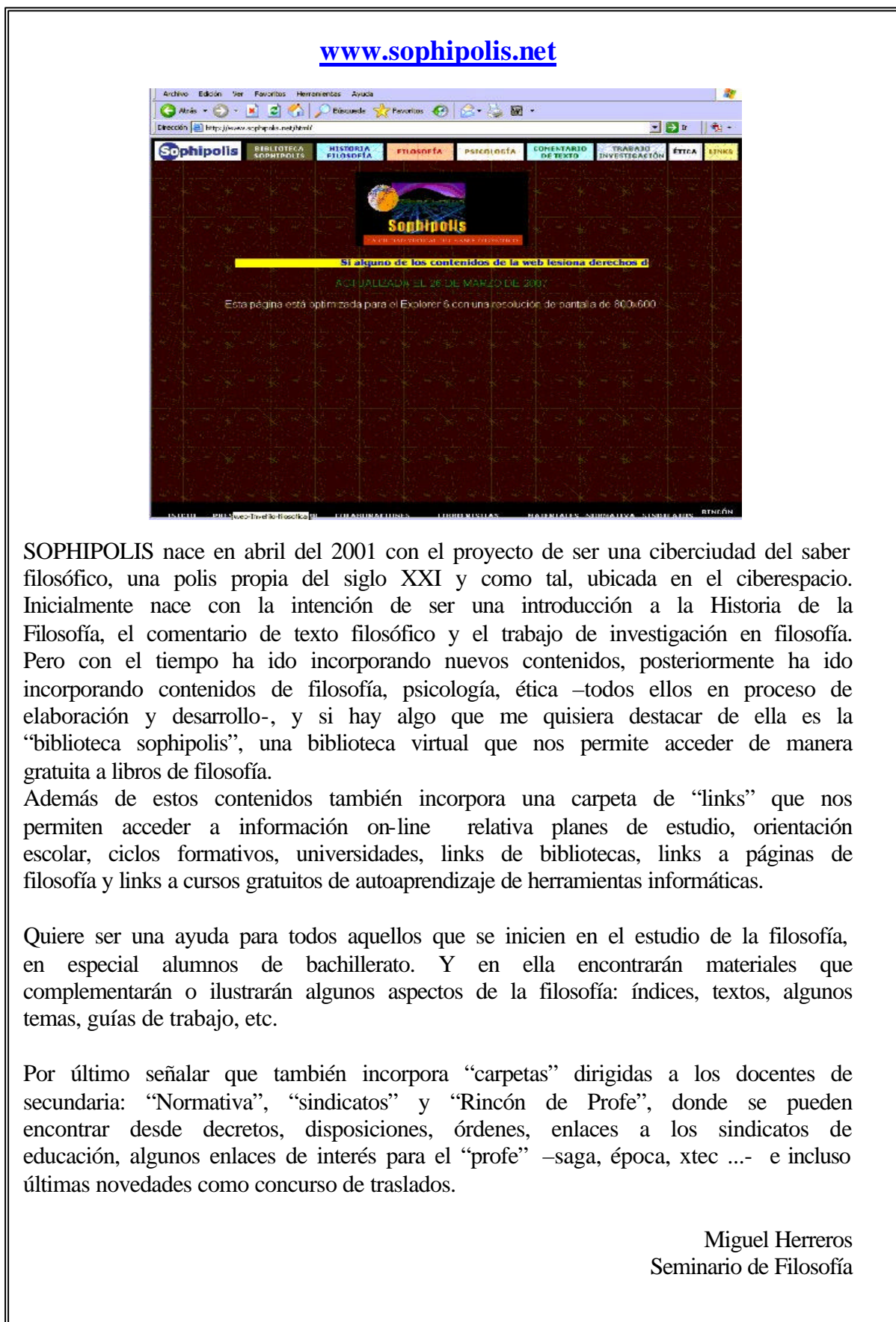
Goear és molt semblant al YouTube, però en lloc de ser amb vídeos és amb cançons. Pots escoltar i penjar cançons però per fer això últim has d'estar registrat, que és una tasca senzilla.

Mostra d'una cançó de Goear

SOPHIPOLIS, LA WEB DE FILOSOFÍA

SOPHIPOLIS nace en abril del 2001 con el proyecto de ser una ciberciudad del saber filosófico, una polis propia del siglo XXI y como tal, ubicada en el ciberespacio. Inicialmente nace con la intención de ser una introducción a la Historia de la Filosofía, el comentario de texto filosófico y el trabajo de investigación en filosofía. Pero con el tiempo ha ido incorporando nuevos contenidos, posteriormente ha ido incorporando contenidos de filosofía, psicología, ética –todos ellos en proceso de elaboración y desarrollo-, y si hay algo que me quisiera destacar de ella es la “biblioteca sophipolis”, una biblioteca virtual que nos permite acceder de manera gratuita a libros de filosofía.

Además de estos contenidos también incorpora una carpeta de “links” que nos permiten acceder a información on-line relativa planes de estudio, orientación escolar, ciclos formativos, universidades, links de bibliotecas, links a páginas de filosofía y links a cursos gratuitos de autoaprendizaje de herramientas informáticas.

Quiere ser una ayuda para todos aquellos que se inicien en el estudio de la filosofía, en especial alumnos de bachillerato. Y en ella encontrarán materiales que complementarán o ilustrarán algunos aspectos de la filosofía: índices, textos, algunos temas, guías de trabajo, etc.

Por último señalar que también incorpora “carpetas” dirigidas a los docentes de secundaria: “Normativa”, “sindicatos” y “Rincón de Profe”, donde se pueden encontrar desde decretos, disposiciones, órdenes, enlaces a los sindicatos de educación, algunos enlaces de interés para el “profe” –saga, época, xtec ...- e incluso últimas novedades como concurso de traslados.

Miguel Herreros
Seminario de Filosofía

TROBADA ESPORTIVA JUVENIL DE CENTRES EDUCATIUS (MANRESA)

El passat 13 de març els alumnes de 1r de Batxillerat van participar en una trobada lúdico-esportiva a Manresa que va aplegar uns 10.000 alumnes de 120 instituts.

L'IES Marina va presentar 3 equips (que havien de ser obligatòriament mixtes) que van disputar partits de: Futbol (4x4), Voleibol (5x5), Bàsquet 4x4, Korfball 4x4 (un esport semblant al bàsquet molt popular als Països Baixos que es juga en una cistella de vímet sense tauler) i Shootball 8x8 (una variant del joc de Matar que es juga amb 2 pilotes).

Per una altra banda, tres grups més de l'IES Marina van presentar un ball davant de centenars d'espectadors que van aplaudir aferrissadament la seva actuació.

Aquesta trobada es va realitzar a la Zona Esportiva "El Congost" i, concretament el ball, en el pavelló de bàsquet del Ricoh Manresa.

Es va respirar un ambient molt maco durant tota la trobada i, apart de les activitats esmentades, els participants tenien accés a unes zones lúdiques on podien tirar amb arc, jugar a escacs, pujar en mini motos i cotxes a pedals, escalar per un rocòdrom, demostrar el seu enginy en jocs d'habilitat amb material reciclat, fer un circuit en BTT, etc.

Per preparar aquesta trobada vam dedicar les classes d'Educació Física del febrer i març tant per assajar els balls, com per entrenar als diferents jocs i esports.

La valoració general tant dels alumnes com dels professors acompanyants va ser molt positiva. Es va poder experimentar que l'esport té molts valors positius i que no es limita tot a la competitivitat que emfatitzen els mitjans de comunicació. Això sí, va ser una activitat una mica esgotadora, perquè molts van aprofitar el viatge de tornada en autocar per fer una bona becaïna.

Dani Banegas (Departament d'Educació Física)

COL· LABORACIONES

CLASE DE LENGUA

Cerca del proscenio, tenemos a Julia de pie. Delante tiene una mesa como las de cualquier aula de instituto, y sobre ésta, algunos libros bien ordenados. Quiere empezar la clase.

Escuchadme todos (*golpea la mesa con la palma de la mano para añadir cierto énfasis a sus palabras*) escuchadme todos, por favor. Vamos a ver... Encima de la mesa, solamente un papel y un bolígrafo. ¿Me estáis escuchando?

Vuelve a dar una palmada sobre la mesa porque por lo visto, no se le presta la atención que reclama.

Por favor, no me hagáis repetir todo porque acabaré sin voz. Sacad una hoja en blanco y un bolígrafo. Sí, dime qué quieres. ¿Que si la hoja puede ser cuadriculada? Bien, puede ser cuadriculada. Sí, esa vale; esa tuya, también; también; también. Que sí. ¿No ves que la tuya es igual que la de los demás? No. Ya no me preguntéis nada más sobre las hojas. Y si no es de la hoja, ¿de qué quieres preguntar, entonces? Pues no, no se puede escribir con lápiz, salvo si no tuvieras ni tú ni nadie ningún bolígrafo que pudieras utilizar. (*Mirando hacia otro ángulo de la clase*) Sí, con bolígrafo negro, sí. Lila, también. ¿Verde? Si no tienes otro, pues también. ¿No me digas que nada más tienes un bolígrafo verde? Ya, que el tuyo es azul, pero por saberlo. A ver si ya podemos empezar. No, no quiero más preguntas, quiero empezar. Conque es importante..., ya verás... No, no puntúa, sólo quiero realizar un ejercicio de ortografía. Todos celebramos que en el otro tuvieras nada más que siete faltas; pues en este a ver si tienes menos. Ah, y tú seis, y tú ocho, y tú quince... Vale, muy bien, muy bien todos. Sí, claro, porque copió. Qué listo, ¿verdad? Yo también me acuerdo perfectamente. No, no, no por favor, no quiero volver a lo del otro día; ¿estamos de acuerdo? Venga, empecemos. (*Pausa*) ¿Por qué no quieres que empecemos? ¿Y por qué todavía no tienes hoja? (*Pausa*) A ver si lo he entendido bien. O sea, que ayer cuando saliste por la tarde del instituto llevabas tu libreta, pero que al abrir la mochila en casa, ya no estaba, que llamaste a Jeni, a Vane y a Kilian, pero que no sabían nada; bueno, Kilian te dijo que llamaras a Luigi, pero que no estaba, y que además, como no ha venido, debe de tenerla él. ¿Te he entendido bien?

(Pausa) Por favor, y sin más comentarios, que alguien le dé una hoja. Ahora, sí. Ahora vamos a empezar. Un momento. (Mirando hacia otro punto de la clase) ¿Tú por qué escribes en la mesa con un rotulador? (Pausa) O sea, que no estabas escribiendo en la mesa con un rotulador. Ya sé qué es lo que ha pasado, resulta que yo ya he entrado en la fase de las alucinaciones. Yo no tengo por qué preguntarle a tu compañero si es verdad o mentira lo que acabo de ver. Míralo, antes de preguntarle, ya te está dando la razón. ¿Qué? Callad un momento, que no lo oigo. Vaya, que no estaba escribiendo, que sólo pintaba, y que además no era un rotulador, sino un taker. Los dos fuera de clase; a la sala de profesores para que llamen a vuestras casas. (En silencio, la mirada de Julia sigue el recorrido de los alumnos hasta la puerta.) ¿Y tú ya tienes la hoja? Pues entonces, empecemos el dictado. (Dicta.) *Las aves, las aves, se escondían, las aves se escondían, se escondían...* ¿Cómo? No, este dictado no tiene título. Que no, ya te digo yo que este dictado no tiene título. Pues a un dictado cuando no tiene título, se le sigue llamando dictado. Bien, para todo aquel que piense que un dictado no puede existir sin título, antes de que le cree un conflicto severo, que se lo invente él mismo. Sí, lo puedes titular *Las aves se escondían*. Seguimos. *Las aves se escondían, se escondían entre el...* ¿Cómo dices? Creo que sí, que todavía puedo dictar más despacio. ¿Tú crees que es preciso que empiece? No me puedo creer que ya te hayas perdido. ¡Levantad la mano quienes se hayan perdido! Ocho, nueve, diez... Claro, eso es, la culpa es del título... Vale, vale, bajadla todos. Vuelvo a empezar. *Las aves, las, las, a-ves, a-ves, las aves, se, se, se escondían, es-con-dían, entre, en-tre, las aves se escondían entre el, se escondían entre el* (la profesora comprende que ya es tarde y que no se podrá evitar, se arma de valor y sigue) *se escondían entre el follaje.* (Explosión de risas) Es gracioso, ¿verdad? Pues yo no sé dónde está la gracia. Sí, he dicho *follaje*, lo sé, no es necesario que ilustres mis palabras con ningún tipo de gestos a no ser que se los quieras explicar a tu padre cuando le haga venir para hablar con él. El *follaje* es la espesura, el conjunto de árboles y plantas de la selva. Bueno, ya está, que la palabra no da para tanto. Me parece que alguno me hará compañía, pero copiando a la hora de comer. ¿Ya? ¿Ya podemos seguir? ¿Dónde estábamos? ¿Dónde...? Ah, sí, sí, ya, en... *Las aves se escondían entre el follaje a, a, a esperar, a es-pe-rar, la noche, a esperar la no-che.* Perdona, ¿qué dices? Claro que es el de la página cuarenta y ocho, ¿pero tú por qué tienes el libro abierto? Ah, que sólo lo tienes abierto para ir comprobando si vas bien y por si te pierdes no molestar. Por listillo y para que no te pierdas, te quedarás

conmigo durante el patio. Me es indiferente si ya has quedado con la Loli o el Lolo o si tienes que ir a la cantina a encargar un bocadillo. ¡Basta! ¡Ya basta! Déjame seguir. Eso de que no piensas venir conmigo ya lo veremos. O sea, que yo te estoy vacilando. ¿Cómo dices? Espero que si has sido tan valiente como para decir eso que no quieres repetir, también lo serás para repetirlo esta tarde delante de tu padre; ¿te parece? (*La profesora se gira hacia otro ángulo para escuchar alguna intervención*). ¿Te refieres a mí? Pues no, te equivocas, niña, no tengo un mal día, ni me ha venido la regla, como tú dices. Tampoco me ha dejado el novio. Lo único que pretendo es acabar este dictado para parvulitos, para parvulitos. Es lo único que se puede hacer en esta clase, dictados y lecturas infantiles. ¿Acaso habéis oído hablar de subordinadas, de sintaxis, de comentarios de texto, de categorías gramaticales? (*Silencio. Julia se acongoja hasta un llanto silencioso. Al poco suena un timbre. Mira el reloj.*) Las tres. Ya son las tres. Ahora empezarán a subir las escaleras, a entrar, a gritar y a gritar, a no sentarse en su sitio, a obstinarse en convertirme en un ser cada día más invisible. Pero yo voy a dictar, aunque, pensándolo bien, este texto, mejor que no. Mejor uno de don Antonio, de don Antonio Machado. Alguno que hable de escolares, de la clase y de la lluvia. En fin, yo voy a dictar, pase lo que pase voy a dictar y, sobre todo, pase lo que pase tampoco voy a llorar, hoy tampoco voy a llorar, no voy a llorar, no voy a llorar...

CANTANTS I FUTBOLISTES PER UN DIA

Al gener vam demanar als alumnes de 4t d'ESO que fessin una redacció en primera persona sobre un dels temes següents:

- “el que sent un cantant famós quan surt a l'escenari”
- “les sensacions d'un futbolista important en trepitjar la gespa”

Els alumnes van respondre molt positivament a l'activitat proposada. Per una estona es van sentir cantants i futbolistes famosos, i van escriure uns textos vibrants, dels quals us presentem ara una mostra.

Carme i Isabel.

Professores del Departament de Llengua Catalana.

CONCERT

“Després d'haver estat **tants anys cantant en casaments i en festes sense importància, sempre buscant una oportunitat per ser una gran artista**, per fi va arribar el dia.”

Sandra Pérez Valcárcel, 4t D.

“Havia arribat el moment. **Vaig agafar aire. La gent cridava el meu nom. El cor em batejava molt ràpid. Estava molt nerviosa.** Per què ara? Ho havia fet milers de cops, però era veritat que amb tanta gent mai. Havia cantat amb poca gent, però... estava decidida, era el meu somni. Vaig esbufegar i vaig sortir.”

Núria Martínez Gil, 4t. B

“Vaig arribar just a temps. Recordo els somriures benèvols dels cantants davant meu en passar pel meu costat. En aquell moment vaig sortir. Llavors vaig començar a notar les mans mullades d’una suor freda que em va aterrar. Fins que no vaig sentir els músics que tocaven la meva part, no **vaig elevar els ulls al públic, un públic infinit que es perdia on els ulls no m’arribaven.**”

Gisela García Hurtado, 4t D.

“**No els puc fallar, he de donar-ho tot. Ells esperen el millor de mi.** Quins nervis... només queden tres minuts per començar. Sento el públic cridar el meu nom. He de

sortir ja a l’escenari. El cor em bateja molt de pressa, una suor molt gran comença a recórrer tot el meu cos. Tanco els ulls, respiro profundament i surto tot decidit cap a l’escenari.”

Laura Molina Sánchez, 4t D.

“No penses en res. El cervell se’t queda en blanc. Sols penses en passar-t’ho bé. Notes que el temps comença a anar més de pressa. Una hora passa com un minut. Les vocals i les paraules surten soles. **Comença a ser la nit més bèstia de la teva vida.**”

Rubèn Abarca, 4t. A

“Estava a punt de sortir a l’escenari. Escoltava els crits de la gent que esperava a què sortíssim. Estaven impacients. Cada cop faltava menys per sortir. Ja era l’hora. Vam agafar aire. La gent cridava i nosaltres estàvem disposats a començar ja el concert. **Tres cops de bateria i ja estava cantant davant de tota aquella gent que havia vingut a veure’ns.** Em sentia feliç: havia aconseguit el meu somni.”

Mireia Tornay, 4t. B

“Vaig agafar aire i vaig sortir. La gent em reclamava i, amb els nervis a flor de pell, vaig anar cap al meu lloc. **Vaig tancar els ulls durant uns segons per calmar aquells nervis que em feien tremolar les cames.**”

Jennifer Flores, 4t. B

“Havia arribat el moment. Vaig agafar aire i vaig sortir d’un bot a l’escenari. Per fora se’m podia veure tranquil·la, somrient i feliç, però per dins estava histèrica, m’estava morint dels nervis. Va sonar la primera cançó, **semblava que se m’hagués oblidat la lletra, però no, la meva sensació va ser que el meu cos cantava sol,** era com un somni, ho escoltava tot de lluny, la gent del públic, els músics i fins i tot la meva pròpia veu.”

Sofía Serrano, 4t C.

“La primera nota va sonar, i vaig caminar cap al centre de l’escenari lentament, seguint aquella dolça melodia. Vaig deixar sentir dins del meu cos cadascuna de **les notes marcades pel piano, que em provocaven una nostàlgica sensació. Pot ser pel significat que tenia aquella cançó per a mi? O pot ser per l’enyorança de la persona que l’havia compost?** Fos quin fos el motiu, en aquell moment no tenia cap mena d’importància.

Em vaig deixar endur gràcilment per tot l’escenari, movent-me flui dament, i fent ballar la fina faldilla de seda que cobria els curts pantalons que duia posats. El públic estava en silenci, mirant-me atentament, com si en aquell recinte no existís ningú més que jo.”

Gema Ruiz Xicola, 4t C.

“**Mentre cantava, baixava les escales de metall, que tenien forma d’esprial fins que arribaven a l’escenari. Però de cop, quan portava cinc esglaons, vaig fer un mal pas i vaig rodolar escales avall.** Tenia dues opcions: fer-me enrere i frustrar-me davant de tots els meus fans en el meu primer concert, o continuar endavant com si res no hagués passat. Vaig escollir la segona opció. En aixecar-me, em vaig adonar que el meu cap estava sagnant. M’era igual. Com si res, vam continuar el concert i va acabar amb mi guanyant-me el cor dels meus nous seguidors, i, més endavant, amb el cap embenat.”

David Periañez San Nicolás, 4t C.

“A tots els agradava. **Acompanyaven la meua veu amb els seus crits d’emoció i els seus ritmes.** Quina sensació d’eufòria sentir-te tan desitjat. Això ningú m’ho prendrà, és únic, perquè aquesta sensació no té rival.”

Vicente Digón, 4t. B

“Els focus m’il·luminaven i em van deixar cega. **Ara em tocava saludar, però, quan vaig començar a parlar, se’m va trencar la veu. Vaig desitjar que la terra se m’empassés.** No podia parlar. Volia córrer, sortir d’allà corrent, però sabia que no ho podia fer. La gent ja reclamava que digués alguna cosa. Ho vaig tornar a intentar. No podia. La meua veu em sortia tan fluixa que, en passar pel micro, es convertia en un missatge indesxifrabable.”

Montserrat Barea, 4t. B

“Vaig fer un petó al meu penjoll de la sort, el d’aquella persona tan especial per qui feia tot això, el meu avi. Era el seu somni... Per una gran malaltia va morir sense poder-lo complir. **Ser cantant i gaudir d’un públic és una experiència que no es pot explicar,** perquè els sentiments i emocions són molt més forts que tots aquests mots.”

Tania Pozo, 4t. B

“Ja era l’última cançó i la vaig dedicar a tota la gent que m’estimava. La gent em va llençar roses a l’escenari. Vaig començar a cantar, la gent estava tota en silenci i ningú no deia res.

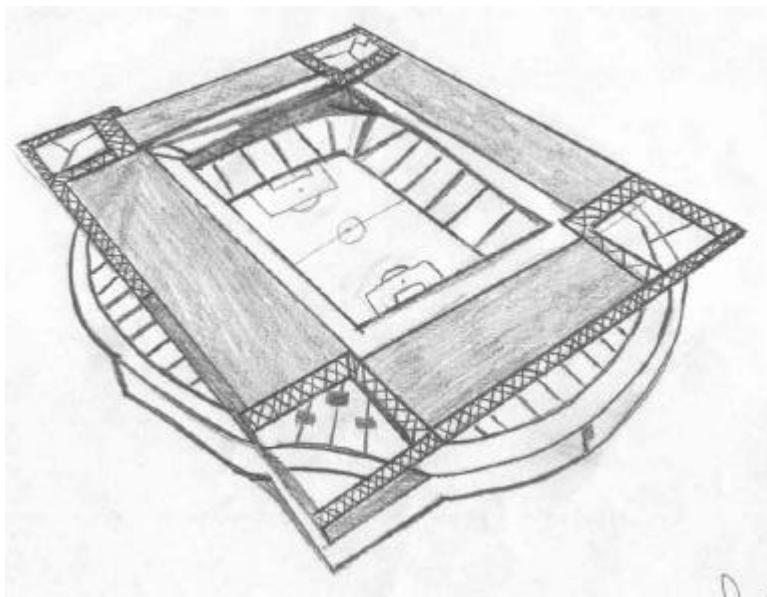
Quan vaig acabar la cançó la gent va quedar sorpresa i va tardar a aplaudir, però quan ho van fer va ser una explosió.”

Manoli Arjona Gutiérrez, 4t C.

FUTBOL

“Ja sento que criden el meu nom dins de l’autocar, això em dóna alegria perquè **sé que el futbol que practico els agrada, està ple de seguidors a la porta de l’hotel, baixo de l’autocar i em dirigeixo cap a l’hotel com puc. Per fi hem arribat a la final de la *champions league*,** tinc ganes que comenci ja el partit i poder guanyar la copa, la copa que des de petit he estat somniant. Tots estem molt contents i també nerviosos, el rival és molt fort, però jo confio en mi tant com en els meus companys. Ens ha costat molt arribar aquí i no vull tornar a casa amb les mans buides.”

Junmin Zhu, 4t C.

“Havia arribat el moment. Vaig agafar aire i **vaig sortir al camp. Tothom cridava i saltava. Portaven banderes, les cares pintades, barrets amb els colors de l'equip, pancartes,...** estava molt excitat veient la gent com cridava el nom de l'equip, el nom dels jugadors, el meu nom. Només sortir cap al camp van anar al centre a fer-nos les fotos corresponents, a saludar l'equip contrari, els àrbitres i a escoltar l'himne del nostre equip.

Van posar l'himne i tothom va començar a cantar-la. Dels nervis que tenia, no em sortien quasi les paraules. Quan va acabar l'himne van aplaudir i van començar els escalfaments.”

Montse Soriano Vico, 4t C.

“**Havia arribat el moment. Escoltava la gent cridar i animar el meu nom, el meu club. Vaig trepitjar la gespa del Camp Nou i va començar l'espectacle.** (...) Després d'uns quinze minuts de joc vaig tornar a rebre la pilota. **Vaig córrer com mai havia corregut!** Quan vaig arribar al córner, em vaig disposar a fintar el meu adversari. Es va fer un silenci.”

Gerard Sánchez, 4t. B

“Ja és l'hora. **He posat els peus al camp. L'afició comença a cridar.** Sembla increïble que tanta gent t'animi sempre. (...) Hem de fet que s'ho passin bé, jugarem el millor possible perquè som un gran equip.”

Irina Álvarez, 4t. B

“Vaig agafar aire. **Vaig pujar les escales i, en entrar al terreny de joc, amb el peu dret vaig tocar la gespa** i em vaig fer el senyal. Tots els meus companys m'animaven i s'anaven posant a poc a poc en filera. Jo em vaig posar el darrer. Va ser una sensació inexplicable.”

Ricard Salgado, 4t. B

“Sonava el xiulet del partit, arribava ja el moment de demostrar-ho tot. **Pensava... (“que la sort m'acompanyi!”)** que en un partit tan difícil com aquest, en què ens jugàvem la Copa d'Europa, **guanyar aquest títol seria una gran alegria per a tots els aficionats.**”

Tania Abad Ayala, 4t D.

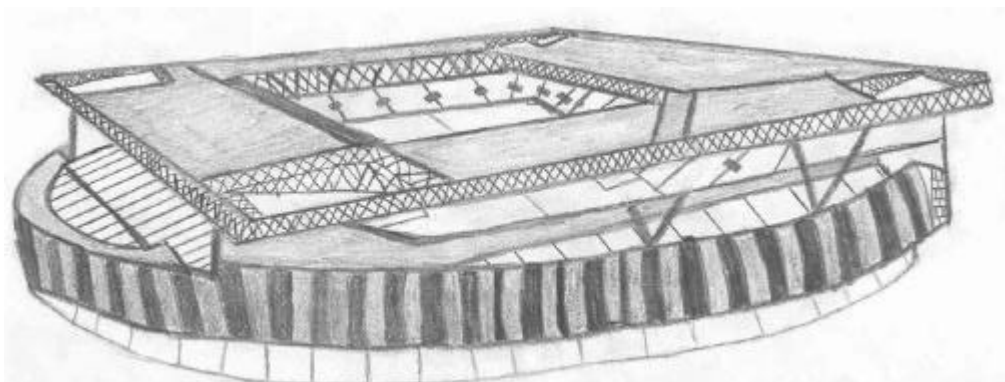
“**Estic justament davant la porteria. Ara mateix penso que estic jo sola, sense ningú al meu voltant.** De fons, sento com la gent crida el meu nom i em criden com he de llençar la pilota. La veritat és que tinc molt poc temps per pensar i concentrar-me. L'únic que he de fer és llençar la pilota i ficar-la dins la porteria. Però si això no passa, sentiré molta pena i molta ràbia.”

Maria C. Monción, 4t. A

“Estava a l'àrea del porter. Estava a punt de xutar, quan em van fer una falta. **En aquell moment l'àrbitre va xiular falta a favor nostre. L'havia de llençar jo. Vaig col·locar la pilota en el punt de tir, vaig mirar el porter i, en aquell moment, vaig escoltar al meu voltant tota la gent que m'animava.** En aquell moment em sentia molt emocionat i sentia

una cosa inexplicable dintre del cos. L'àrbitre va xiular i vaig xutar per tota l'esquadra i vaig marcar el gol. Em vaig sentir feliç.”

Wilson Álvaro Paniagua, 4t. A

“Estic nerviós. **El meu cor batega molt ràpid. Tots em miren. Fixo la mirada en la pilota. El porter em mira fixament. Agafó embranzida. Xuto la pilota amb totes les forces del meu cos. La pilota agafa molta velocitat i potència.** El porter no pot fer res per aturar-la. Gol! La pilota ha entrat a la porteria!”

Óscar del Río, 4t. A

“Jo era migcentre i em passaven quasi totes les pilotes, per això vaig fer una assistència cap a Eto'o i Eto'o, sol amb el porter, va marcar un golàs per l'escaire, més tard van xiular la mitja part.

Començava la segona part quan **va marcar Tamudo, estava desanimat, i al final, quan tots pensàvem que empataríem, vaig fer una jugada excel·lent i vaig connectar un xut que va sorprendre el porter**, i així vam guanyar el partit.”

Enric Marín Aguilar, 4t C.

“Estem a l'últim minut de partir i tinc quatre jugadors cobrint-me. **Llavors el jugador del meu equip passa pel meu costat i em demana la pilota. Intento desempallegar-me dels que em cobreixen i aconseguixo veure un lloc per on passar-l'hi.** Li passo la pilota i me'ls trec de sobre com puc. **Corro cap a la porteria. Em passen la pilota. Xuto i marco un gol.**”

Juanjo Martínez, 4t. A

This is my family

My mum is a widower. My dad died four years ago so my mum had to work very hard to look after we and my two brothers. I'm bigger than my brothers, and I always try to help my mum. I do housework because my mum goes to work at 6:00 o'clock and she doesn't come back until 8:00 o'clock in the evening. I have to wake up my brothers and I have to take them to school. They eat there. I go home at lunch time and I do housework. Then I leave to the school. At 5:00 o'clock I go out of the school and at 5:30 I go to pick up my brother. After that we go to our house. I help them to do their homework and meanwhile I do my homework too. When my mum arrives home my brothers and I have a shower and we have done our homework, so we are with my mum all time. At 9:30 my mum prepares dinner. When we finish dinner, my mum goes to put my brothers to bed. Then my mum and I stay up till 12:00 o'clock talking and watching the TV. Sometimes when I want to be with my friends in the afternoon, I invite them to my house, other times my brothers go to my grandmother's house and at 8:00 o'clock my mum pick them up.

Ana Rosa González (3r ESO)

JUEGOS

Los Sims 2™

Este juego trata de unos muñequitos virtuales llamados Sims y muy parecidos a las personas. El juego consiste en llevar la vida de estos personajes (como la de los humanos) aunque hay alguna locura por medio. También puedes diseñar, construir o decorar casas. Puede ser un juego que enganche o que te canse rápidamente.

La única pega que tiene este juego es que ocupa mucho espacio en el disco duro, ya que cada cierto tiempo van saliendo diferentes expansiones para ampliar el juego, y también es que es un juego bastante caro (pero vale la pena, si de verdad te gusta).

El juego está principalmente dedicado para PC y también para Nintendo DS, Game Cube o Xbox, aunque cuesta alrededor de 60 € cada expansión.

Nintendogs™

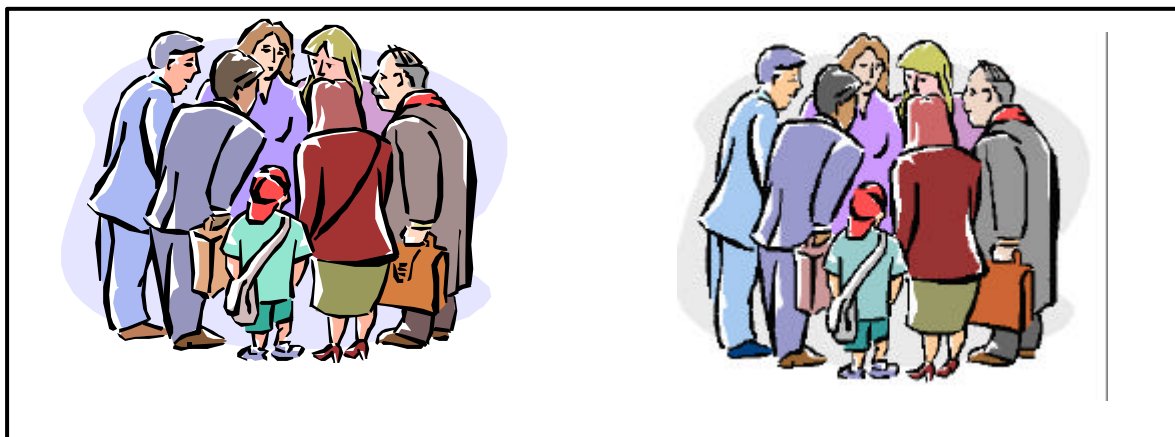
Este juego es de la consola Nintendo DS. Aquí tienes diferentes razas de perros y tú puedes escoger los que quieras, cuidarlos, jugar con ellos, etc.

Al principio está bien, hace gracia, te entretienes; pero luego yo lo encuentro aburrido y repetitivo. La edad apropiada que indica el juego es de +3 años. ¿Creéis que niños de esa edad son capaces de jugar, si ni siquiera saben leer? A mí me parece que no. No es un simple juego de tener un perro, sino que has de saber manejar la consola y el juego, que al principio se hace complicado porque le has de enseñar muchas cosas al perro, lo cual equivale a una inteligencia mayor que no de +3 años que indica el juego.

PASSATEMPS

Troba les 10 diferències d'aquestes imatges

MÉS PASSATEMPS

Palíndrom

Un Palíndrom és “una paraula o una oració que es llegeix igual d’esquerra a dreta, que de dreta a esquerra”. Palíndrom és un terme d’una gran bellesa que procedeix del grec. Això ho va inventar el poeta grec Sótades al segle III a.C. No tots els idiomes es representen amb la mateixa facilitat de la creació de palíndroms. Els anglesos solen oferir bons exemples d’aquestes frases, però hem de dir que l’espanyol és un dels idiomes amb més altes condicions palíndromàtiques que existeixen.

Castellà, els més coneguts:

Dábale arroz a la zorra el abad.

Somos o no somos

Luz azul

La ruta natural

Ana lava lana

A tí no, bonita

Oirás orar a Rosario

Català, els més coneguts:

A Dènia ve l'Eva i neda.

I ara calla, carai!

A la galera faré la gala.

Té llet al clatellet.

Stop! Ara pots.

Lúcid, irònic, i no ridícul.

La lluna: gros òrgan ullal.

Anglès, els més coneguts:

A dog! A panic in a pagoda!

A global rotator lab, Olga.

A moody baby baby doo, ma.

Able was I ere I saw Elba.

Ah, Satan sees Natasha.

Anna, did Otto peep? Otto did Anna.

Francès, els més coneguts:

A révéler mon nom, mon nom relèvera.

Et Luc colporta trop l'occulte.

Nini me fête féminin.

Tracé mon nom a l'écart.

Un soleil de sud lie l'os nu.

Alemanys, els més coneguts:

Barg nie ein grab.

Die Linna tut anni leid.

Ein essel lesse nie.

Ein neger mit gazelle zagtim regen nie.

Sie leben mit talg glatt im nebeleis

Italià, els més coneguts:

Accademici: cime d'acca

E la turba brutale.

I treni inerti.

Lavoro oro val.

Oto ama Ana e Ana ama Oto.

Recull de Sandra Lobato i Miriam Requena (2n ESO)

4	1	8	6			5		9
		2	4		9	3		
9			2	5		7		
	8			7		4	6	
	4		9		6		8	
	3	1		2			7	
		7		4	8			2
		4	1		5	8		
8		6			2	1	3	4

SUDOKUS

Omple els quadres buits amb números de l'1 al 9. Vigila, perquè has de omplir-los de manera que a cap quadre de 3x3, en cap fila ni en cap columna estiguin repetits (els números de l'1 al 9). Aquests *sudokus* són de nivell fàcil.

Si vols pots cronometrar el temps que triges per saber si ets bo/na ;-).

QUI ÉS QUI?

